

ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ ΚΥΜΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΑΠΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑ. ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗ ΧΩΡΑ

Succ... **EPT** story

Ποιοι είμαστε

Είμαστε οι απολυμένοι της ΕΡΤ. Είμαστε οι απεργοί δημοσιογράφοι και τεχνικοί, διοικητικοί και φωτογράφοι, σκηνοθέτες και μουσικοί. Είμαστε οι άνεργοι που πληρώνουμε τα κέρδη και τις... δόσεις των αφεντικών μας. Είμαστε οι εργαζόμενοι με μπλοκάκια, χωρίς ωράριο και ασφάλιση, στις εφημερίδες και τα περιοδικά, στα ραδιόφωνα και τις τηλεοράσεις, στο Διαδίκτυο. Είμαστε όλοι εσείς που διψάτε για αντικειμενική ενημέρωση, μακριά από τα ψέματα και την προπαγάνδα της τρικομματικής κυβέρνησης και των μνημονιακών δυνάμεων.

Είμαστε ο λαός που επιμένει να μη σκύβει το κεφάλι και να μην υπακούει στους δυνάστες του. Είμαστε η φωνή των επιστρατευμένων εκπαιδευτικών, ναυτεργατών και εργαζομένων στο Μετρό, η φωνή της αντίστασης από τις Σκουριές των μεταλλείων και τη φάμπrika της ΜΕΒΓΑΛ, η φωνή των χιλιάδων μεταναστών αδελφών μας και των εκατομμυρίων καταπιεσμένων. Είμαστε η ηχώ της Ταχρίρ και της Ταζίμ, των Αγανακτισμένων ολόκληρου του πλανήτη. Είμαστε οι αγωνιστές της δημοκρατίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Είμαστε οι καταπιεσμένοι τού χθες, οι εξεγερμένοι τού σήμερα, οι νικητές τού αύριο.

Δεν υποκύπτουμε στις απειλές και τους εκβιασμούς. Δεν φοβόμαστε αυτούς που θέλουν να φιμώσουν τη δημοκρατία βάζοντας λουκέτο στην ΕΡΤ, την ίδια στιγμή που δίνουν το ελεύθερο στους ιδιώτες να υφαρπάζουν τις δημόσιες συχνότητες. Τολμάμε και αναμετριάμαστε με τα απεργοσπαστικά φύλλα των μεγαλοεκδοτών και των ακριβοπληρωμένων στελεχών τους, που τυπώθηκαν και κυκλοφόρησαν με αστυνομική προστασία. **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 2**

■ Ενας χρόνος τρικομματική
ΣΕΛ. 7

■ Ξεπούλημα: Γη και ύδωρ
ΣΕΛ. 9

■ Βενεζουέλα: Όταν τα κανάλια κήρυξαν χούντα
ΣΕΛ. 12

■ Οι άνθρωποι της Τέχνης στο πλευρό των απεργών
ΣΕΛ. 14

■ «Μαύρο» και στον αθλητισμό
ΣΕΛ. 15

ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΤΥΠΟΥ:

«Η ελευθερία του Τύπου και η δημοκρατία δεν φιμώνονται»

Μετά την ανακοίνωση της τρικομματικής κυβέρνησης για το «λουκέτο» της ΕΡΤ, που προκάλεσε ευρύτερο λαϊκό ξεσηκωμό στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο, οι ομοσπονδίες και το Διασωματειακό των εργαζομένων στα ΜΜΕ αποφάσισαν ομόφωνα τη συνέχιση των επαναλαμβανόμενων 24ωρων απεργιών σε όλα τα Μέσα: έντυπα, ηλεκτρονικά και διαδικτυακά.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 2

Εκδόσεις ΜΑΤ Α.Ε.

Με περιφρόνηση των ροπαλοφόρων βγήκαν τα απεργοσπαστικά φύλλα. Προφανώς αυτό εννοούσε ο Α. Σαμαράς όταν έβαζε τίτλο στο άρθρο του σε ένα από αυτά: «Δεν γίνεται ομελέτα χωρίς να σπάσεις αυγά». Κύριε πρόεδρε της κυβέρνησης, φάγατε και τα τσόφλια όμως...

Ποιοι είμαστε

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ 1η ΣΕΛΙΔΑ

Καταγγέλλουμε τα ΜΑΤωμένα φύλλα και καλούμε τους συναδέλφους μας να μην υποκύψουν σε εκβιασμούς και να δώσουμε όλοι μαζί έναν αγώνα αξιοπρέπειας. Είναι οι λίγοι, είμαστε οι πολλοί, στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και άλλες πόλεις. Είναι ήδη ηττημένοι και καταδικασμένοι στη συνείδηση της κοινωνίας. Ολων όσοι κρατάτε στα χέρια σας τούτο το απεργιακό φύλλο, όσοι έχετε μετατρέψει το χώρο της ελεύθερης ΕΡΤ σε σύμβολο αντίστασης και ανατροπής, απ' άκρου εις άκρον της ελληνικής επικράτειας, αλλά και εκτός των συνόρων της.

Αυτός ο αγώνας δεν αφορά απλώς την υπεράσπιση της δημόσιας τηλεόρασης ως πραγματικότητας αλλά ως δυνατότητας για ανεξάρτητη ενημέρωση που θα εξυπηρετεί τις κοινωνικές ανάγκες. Ταυτόχρονα, όμως, συμπεκνώνει πολύ περισσότερα. Λειτουργεί ως θρυαλίδα για την απελευθέρωση της συσσωρευμένης οργής στην έρημο του μνημονίου για να τη μετατρέψει σε ένα ρεύμα λαϊκής χειραφέτησης, που θα οδηγήσει σε... απόλυση της τρικομματικής κυβέρνησης.

ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΤΥΠΟΥ:

«Η ελευθερία του Τύπου και η δημοκρατία δεν φιμώνονται»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ 1η ΣΕΛΙΔΑ

Η απεργία αφορά όλους τους δημοσιογράφους, διοικητικούς και τεχνικούς υπαλλήλους στα ραδιοτηλεοπτικά, διαδικτυακά και έντυπα μέσα (εφημερίδες και περιοδικά), τους τυπογράφους και τους εργαζόμενους στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, τη Γενική Γραμματεία και τα Γραφεία Τύπου.

Η κυβέρνηση διά του πρωθυπουργού επιτέθηκε για ακόμη μια φορά στους εργαζομένους, στα δικαιώματά τους, στις ελευθερίες τους. Για τα φαινόμενα διαφθοράς στη δημόσια τηλεόραση, καθώς επίσης και σε κάθε δημόσιο οργανισμό, ευθύνονται τα κόμματα που ανέλαβαν την εξουσία από τη μεταπολίτευση του 1974 έως σήμερα. Ας τους αποδοθούν οι ευθύνες κι ας τιμωρηθούν γι' αυτό.

Η εκστρατεία παραπλάνησης ότι κλείνουν τη δημόσια τηλεόραση λόγω των «φαινομένων διαφθοράς» θα επεκταθεί στην εκποίηση της ΔΕΗ, της ΕΥΔΑΠ και άλλων δημόσιων οργανισμών, στο κλείσιμο ακόμη και δημόσιων νοσοκομείων και σχολείων.

Οι δημοσιογράφοι, οι τεχνικοί, οι τυπογράφοι, οι ηχολήπτες, οι διοικητικοί, όλοι οι εργαζόμενοι στα ΜΜΕ συνεχίζουν τον αγώνα τους. Η συμπαράσταση του ελληνικού λαού και όλου του κόσμου με τις ογκώδεις και μαχητικές διαδηλώσεις του μάς δίνει τη δύναμη να συνεχίσουμε τον απεργιακό αγώνα μας για το κλείσιμο της ΕΡΤ και την επιστροφή των εργαζομένων της ΕΡΤ στη δουλειά τους.

Δεν είμαστε μόνοι. Είμαστε μαζί με τις ομοσπονδίες, τα συνδικάτα, τους συλλόγους, τους κοινωνικούς και πνευματικούς φορείς όλης της χώρας. Είναι μαζί μας διεθνείς φορείς, που διαδηλώνουν υπέρ του αγώνα μας για την ελευθερία του Τύπου και την κατάργηση των αντιλαϊκών μνημονιακών πολιτικών.

Η ελευθερία του Τύπου και η δημοκρατία δεν φιμώνονται.

Συντονιστική Επιτροπή Συνεργαζόμενων

Ενώσεων στο χώρο του Τύπου

Η ΕΡΤ που ονειρευτήκαμε

Εβλεπα πλήθη να ανηφορίζουν τη Μεσογείων. Εβλεπα κόσμο να μπεινοβγαίνει στο Ραδιομέγαρο δίνοντάς του άλλο χρώμα και ζωή, και σκεφτόμουν πως, όταν τελειώσει αυτή η περιπέτεια, η ΕΡΤ δεν θα 'ναι ποτέ ξανά η ίδια. Πρώτα το σοκ του «ξαφνικού θανάτου» κι έπειτα η λυτρωτική ώσμωση με όλο αυτό το πολύχρωμο σμάρι της αλληλεγγύης, ανοίγει για πάντα τα μάτια στους εργαζόμενους της ΕΡΤ και δίνει στη δημόσια ραδιοτηλεόραση άλλο λόγο ύπαρξης και άλλη προοπτική.

Πέρα, όμως, από την υπεράσπιση του Ραδιομέγαρου, υπάρχει ένα δεύτερο επίπεδο ακόμα πιο ισχυρό: η υπεράσπιση και η διάδοση του σήματος της ΕΡΤ. Να μείνει η συχνότητα ζωντανή, όσοι πομποί κι αν πέσουν. Ετσι στήθηκε η τηλεοπτική γιορτή, μια ξαφνική ανάσα ελευθερίας: ν' ακούσουμε επιτέλους τα πράγματα με τ' όνομά τους και όχι με τα ψευδώνυμα που τους δίνει η εξουσία – τόσο του κράτους όσο και των καναλαρχών και των εκδοτών.

Αυτό, όμως, πρέπει να το προσέξουμε λίγο

παραπάνω. Αν η ΕΡΤ ξανανοίξει αύριο, δεν θα πάνε να υπάρχουν οι μνημονιακές πολιτικές που γεννούν ανεργία και πόνο, δεν θα σταματήσουν τα χαράτσια, δεν θα μειωθεί ο αυταρχισμός του κράτους, δεν θα πληρωθούν ξαφνικά οι απλήρωτοι εργαζόμενοι ούτε θα αποκατασταθούν οι συμπαραλισμένες εργασιακές σχέσεις, δεν θ' αποκτήσουν ξαφνικά πόρους τα νοσοκομεία και τα σχολεία, δεν θα χορτάσουν οι πεινασμένοι.

Όλος αυτός ο κόσμος που υπερασπίζεται σήμερα τη δημόσια ραδιοτηλεόραση περιμένει κάτι παραπάνω – ένα άνοιγμα, μια αμφίδρομη διεργασία. Να φύγουν μερικοί ρεπόρτερ και να πάνε στη Χαλκιδική (μαθαίνω ότι η ΕΤ3 το έκανε ήδη), στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη, στις φτωχογειονιές και στα γκέτο, να δείξουν τα κλειστά καταστήματα, να μιλήσουν με άστεγους, με απολυμένους, με επισφαλώς εργαζόμενους, με μετανάστες.

Κι ας μην ξεχνάμε πως όλα ξεκίνησαν από τη σπουδή της κυβέρνησης να αποσιωπηθεί το φιάσκο με την Gazprom. Να σκαρώσουμε έρευνες για

τις ιδιωτικοποιήσεις –όχι μόνο για τη ΔΕΠΑ, αλλά και για το υποτιθέμενο success story του ΟΠΑΠ, για το νερό, για την ενέργεια, για το περιβάλλον.

Θα μου πεις, και ο ραδιοσταθμός του Πολυτεχνείου αυτοαναφορικός ήταν, «εδώ Πολυτεχνείο» έλεγε και ξανάλεγε. Ναι, αλλά έχουν περάσει σαράντα χρόνια και –το κυριότερο– είμαστε επαγγελματίες της ενημέρωσης, πρέπει από τώρα να αναδείξουμε τη ραδιοτηλεόραση που φανταστήκαμε, τη ραδιοτηλεόραση που ονειρεύτηκαν όσοι τείνουν το χέρι ή σηκώνουν τη γροθιά της αλληλεγγύης.

Υπερασπιζομαι την ΕΡΤ σημαίνει ότι αναδεικνύω τις δυνατότητές της στο έπακρο, ότι υπερβαίνω ανεπιστρεπτί τις παθογένειες της ελεγχόμενης πληροφόρησης και της κρατικής προπαγάνδας, ότι οδηγώ την ιδέα της δημόσιας ενημέρωσης μέχρι τις πιο δημιουργικές και γόνιμες συνέπειές της. Οτι επιστρέφουμε στην κοινωνία την αλληλεγγύη που μας πρόσφερε τόσο απλόχερα.

Αλλάζοντας προβιά οι λύκοι θέλουν να φυλάξουν τα πρόβατα

Η νίκη για τη μάχη έρχεται, πρέπει να κάνουμε κάτι και για τον πόλεμο. Τέταρτη μέρα της λαϊκής αντίδρασης για το κλείσιμο της δημόσιας ραδιοφωνίας και τηλεόρασης. Τέταρτη μέρα αντίστασης του λαού μας και των συνδικάτων, των συλλογικοτήτων, των ανέργων και των καθολικών βαλλόμενων πολιτών της χώρας μας από την τρόικα εσωτερικού. Η Ν.Δ., το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ εκτελούν εδώ και πολύ καιρό το συμβόλαιο θανάτου των εργατικών νόμων, των εργατικών κινητοποιήσεων και κάθε ίχνους κοινωνικού κράτους που είχε μείνει όρθιο μετά την επέλαση των μεταπολιτευτικών τους κυβερνήσεων. Προσπαθούν οι ξεθεμελιωτές των πάντων που κυβέρνησαν τα τελευταία 40 χρόνια, οι κομματοκράτορες των πελατειακών δομών του ελληνικού κράτους και οι αμαρτωλοί διαχειριστές των αποθεματικών ασφαλιστικών ταμείων και δημόσιου πλούτου, καθώς και των δημόσιων ερτζιανών συχνοτήτων, να παρουσιαστούν ως εξυγιαντές και ανανεωτές. Αλλάζοντας προβιά οι λύκοι θέλουν να φυλάξουν τα πρόβατα. Δεν θα τους περάσει όμως.

Η προσπάθεια μαζικών απολύσεων του προσωπικού της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης, με τη λογική του αποφασιζόμενου και διατάσσόμενου του δόγματος του σοκ και του δέους, είναι απόλυτη συνέχεια των ατομικών συμβάσεων στον ιδιωτικό τομέα, του κοψίματος των μισθών στο δημόσιο τομέα, των επιστράτευσεων απεργών (ναυτεργατών, καθηγητών, εργαζομένων μετρό). Πρέπει ο λαός

μας, οι συλλογικοί κότες και τα συνδικάτα μας να καταστήσουν σαφές ότι η υποχώρηση της κυβέρνησης και των πατρώνων της, κάτω από τη λαϊκή πίεση για το θέμα της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης, θα είναι μια τακτική νίκη και θα τη χαιρετίσουμε. Όμως, ο πόλεμος απέναντι στην εσωτερική τρόικα δεν τελειώνει με αυτό, οι στρατιές ανέργων και επισφαλώς εργαζομένων πρέπει να τύχουν της ίδιας μέριμνας εκ μέρους του λαϊκού κινήματος, όπως και η διαχείριση των δημόσιων συχνοτήτων από το λαό, ώστε να αρχίσει επιτέλους να υπηρετείται το λαϊκό συμφέρον και όχι τα καλά και συμφέροντα των κυβερνώντων και της οικονομικής ολιγαρχίας, που με νύχια και με δόντια τούς στηρίζει.

Η δημόσια ραδιοτηλεόραση είναι το λαϊκό αποκούμπι ενημέρωσης. Παρά τις όποιες στρεβλώσεις της, παραμένει ο κεντρικός πυλώνας της λαϊκής ενημέρωσης και του πολιτισμού, σε αντιδιαστολή με τα παραμάγαθα ενημέρωσης των εργολάβων. Ο λαός μας, λοιπόν, στηρίζει τη δημόσια ραδιοτηλεόραση, όμως δεν ξεχνά τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα, που έχουν συρθεί σε μια σύγχρονη δουλοπαροικία, το ενάμισι και πλέον εκατομμύριο των ανέργων, τους ναυτεργάτες, τους καθηγητές, τους εργαζόμενους στο μετρό, τους αγωνιζόμενους πολίτες στις Σκουριές και κάθε μαχόμενο του τόπου μας. Ο δρόμος για τη νίκη θα είναι μακρύς, μα θα τον περπατήσουμε μαζί και αλληλέγγυοι.

ΕΤΕΡ

Δεν φταίω εγώ που κλείνει η ΕΡΤ!

Όταν ήρθα στην ΕΡΤ ήμουν μόλις 18 χρονών... Σήμερα 45. Ηθελα, βλέπετε, από μικρή μόνο ένα πράγμα: να γίνω δημοσιογράφος.

Στην ΕΡΤ έμαθα τη δουλειά δίπλα σε μεγάλους δασκάλους. Δούλεψα και αγωνίστηκα, θέλω να πιστεύω αξιοπρεπώς. Δεν έλειψα ούτε μία μέρα από τότε ως σήμερα, 27 χρόνια μετά...

Όταν άκουσα τον Σίμο Κεδίκογλου να μιλάει για το άντρο της διαφθοράς και της αδιαφάνειας, η οργή και η αγνόηση κατέληξαν σε μια απορία... Λέτε να φταίω εγώ που κλείνει η ΕΡΤ;

Όχι, κύριε Κεδίκογλου, δεν φταίω εγώ που κλείνει η ΕΡΤ!

Εγώ τη φρόντισα, της έδωσα τη ζωή μου, ήμουν στις καλές της στιγμές, όταν καλύπταμε νυχθημερόν την πτώση του τείχους του Βερολίνου, τον πόλεμο στο Ιράκ, την 11η Σεπτεμβρίου, το τρομοκρατικό χτύπημα στο Λονδίνο, τον πόλεμο στον Καύκασο... και πολλές άλλες μεγάλες στιγμές της σύγχρονης ιστορίας.

Όχι, κύριε Κεδίκογλου, δεν φταίνε οι συνάδελφοί μου, οι εργαζόμενοι, οι απλοί «εργάτες» που υπηρέτησαν με αυταπάνηση το δημόσιο αυτό αγαθό...

Φταίτε εσείς και οι προκάτοχοί σας που παίζατε τα παιχνίδια σας στην ΕΡΤ, που δεν σεβαστήκατε ούτε εμάς ούτε τους Έλληνες πολίτες.

Φταίτε που δεν αφήσατε την ΕΡΤ ελεύθερη να αναπνεύσει και να μεγαλουργήσει...

Ελεγα πάντα πως ήμουν τυχερή που από το 1988 ως σήμερα δούλεψα στο τμήμα διεθνών ειδήσεων της ΕΡΤ, εκεί που η Ελλάδα είναι μέρος της παγκόσμιας κοινωνίας, και είμαι τυχερή που κατάφερα όλα αυτά τα χρόνια να ασχοληθώ με κάτι τόσο μεγάλο...

Η ΕΡΤ κλείνει πραξικοπηματικά και βίαια. Δεν ξέρω αν αυτό έχει επιστροφή. Εγώ σίγουρα δεν θα επιστρέψω. Όμως, ό,τι κι αν γίνει από εδώ και στο εξής, αισθάνομαι ότι δεν δούλεψα τσάμπα. Κάποιοι καταλαβαίνουν, κάποιοι όχι... Δεν πειράζει...

Ελπίζω ότι αυτό που ζω είναι εφιάλτης. Ελπίζω ότι ο δικός μου εφιάλτης θα στοιχειώσει το δικό τους μέλλον...

ΑΔΕΣΜΕΥΤΗ ΓΝΩΜΗ

Υπεύθυνος έκδοσης: Γιώργος Σαββίδης, πρόεδρος ΠΟΕΣΥ

Στην έκδοση της «Αδέσμευτης Γνώμης» συνέβαλαν απεργοί, μέλη και μη των ενώσεων του Διασωματειακού των ΜΜΕ. Ευχαριστούμε θερμά την «Εφημερίδα των Συντακτών» για τη φιλοξενία και την έμπρακτη συμπαράσταση και την εφημερίδα «Η Εποχή» για τη διάθεση του χαρτιού. Οι φωτογραφίες διατέθηκαν από την Ένωση Φωτορεπόρτερ Ελλάδος.

Η εφημερίδα διανέμεται δωρεάν.

Συντονιστική Επιτροπή Συνεργαζόμενων Ενώσεων στο χώρο του Τύπου

ΕΡΤ: ψέματα με κοντά ποδάρια

Η αλήθεια για τους «υπεράριθμους», τις χαμηλές τηλεθεάσεις, το κόστος λειτουργίας, τις σπατάλες και το δόθεν «χαράτσι»

Την επιχείρηση συκοφάντησης της δημόσιας τηλεόρασης και των εργαζομένων της έχει βάλει μπροστά το Μαξίμου προκειμένου να νομιμοποιήσει την πρωτοφανή απόφαση να βάλει μαύρο στην ΕΡΤ αλλά και να δικαιολογήσει τη στροφή 180 μοιρών του κυβερνητικού εκπροσώπου, ο οποίος, ενώ διατεινόταν ότι είναι υπέρ της ανοιχτής δημόσιας τηλεόρασης, ήταν εκείνος που ανακοίνωσε το κλείσιμό της. Αντιστοίχως, ο διευθύνων σύμβουλος Γκίκας Μάναλης διέψευδε τα σενάρια για λουκέτο και τελικά ανέλαβε ειδικός διαχειριστής από το υπουργείο Οικονομικών. Η ρητορική της κυβέρνησης για την ΕΡΤ, που αποσκοπεί στην υποδαύλιση του κοινωνικού αυτοματισμού, δεν περιέχει τίποτε άλλο από ψέματα.

Τι θα γίνει με τους εργαζόμενους; - Θα απολυθούν όλοι και θα αποζημιωθούν κανονικά.

Πράγματι, θα απολυθούν όλοι, όμως το πόσο «κανονικά» θα αποζημιωθούν παραμένει ερώτημα. Κι αυτό γιατί, με μέριμνα της κυβέρνησης, η ΕΡΤ εντάσσεται στο ενιαίο μισθολόγιο αναδρομικά, από 1ης Ιανουαρίου. Ήδη, σύμφωνα με υπολογισμούς των εργαζομένων της ΕΡΤ, η μέση αποζημίωση δεν πρόκειται να ξεπερνάει τις 10.000 ευρώ.

Πώς θα καλύπτονται οι δραστηριότητες των κομμάτων; - Το κόστος κάλυψης αναλαμβάνει το ΥΠΟΙΚ, το οποίο θα παρέχει στα κόμματα τη δυνατότητα επιλογής ιδιωτικού συνεργείου. Η προώθηση της δραστηριότητας θα γίνεται προσωρινά μέσω της Γενικής Γραμματείας Τύπου, η οποία διαθέτει αυτόνομη οπτική ίνα, ή με όποιον άλλον τρόπο επιλέξουν τα κόμματα.

Το κόστος της δραστηριότητας των κομμάτων επωμιζόταν εξ ολοκλήρου η ΕΡΤ. Τα ιδιωτικά κανάλια δεν κατέβαλλαν κανένα αντίτιμο για τη λήψη εικόνων (pool) από την ΕΡΤ, για πολυάριθμες καθημερινά κυβερνητικές και κομματικές δραστηριότητες. Το κόστος πλέον αναλαμβάνει απευθείας ο κρατικός προϋπολογισμός. Φημολογία στο Ραδιομέγαρο έκανε λόγο για εκχώρηση της οπτικής ίνας του pool στον ΣΚΑΪ.

Η ΕΡΤ δεν κλείνει υπό καμία πίεση για απολύσεις. Η απόφαση έχει ληφθεί εδώ και καιρό. Είναι απόφαση υψηλού συμβολισμού και εκσυγχρονισμού του Δημοσίου. Όμως, περιμέναμε να ολοκληρωθούν οι υποχρεώσεις της ΕΡΤ ως προς τη μετάδοση των θεμάτων των πανελλαδικών εξετάσεων, για να μην κινδυνεύσει η ομαλή διεξαγωγή τους.

Αυτό που πραγματικά εννοούν είναι ότι το λουκέτο στην ΕΡΤ αποτελεί επίδειξη πολιτικής πυγμής του Αντ. Σαμαρά, εφαρμογή του Δόγματος του Σοκ, το οποίο φτάνει σε κάθε ελληνικό νοικοκυριό και στο πιο απομακρυσμένο σπίτι της Ελλάδας. Οι δε Πανελλαδικές δεν τελείωσαν. Οι μαθητές ακόμα δίνουν ειδικά μαθήματα, όμως το φιάσκο των ΔΕΠΑ- ΔΕΣΦΑ επέσπευσε την

επίδειξη ισχύος.

Εδώ και μήνες οι δημοσιογράφοι απεργούν.

Πράγματι, απεργούν τα σαββατοκύριακα. Γιατί δεν έχουν πληρωθεί για την εργασία τους τις ημέρες της αργίας, τα Σάββατα, τις Κυριακές, ανήμερα τα Χριστούγεννα, την Πρωτοχρονιά, την Καθαρά Δευτέρα.

Δεν μπορεί, την ώρα που οι Ελληνες κάνουν τέτοιες θυσίες, να διατηρούνται γύρω τους άθικτα τα σύμβολα της ασύδοτης σπατάλης, της σκανδαλώδους αδιαφάνειας, του αναχρονιστικού κομματισμού.

Σωστό. Τα φαινόμενα αυτά όμως ποιοι τα εκτρέφουν, αν όχι η κυβέρνηση, μέσω των διορισμένων διοικήσεων και γενικών διευθυντών της ΕΡΤ; Ποιος ενέκρινε την πράγματι ασύδοτη σπατάλη πρόσληψης δύο

Ποιος ενέκρινε την πράγματι ασύδοτη σπατάλη πρόσληψης δύο σκηνοθετών για τον κ. Σαμαρά προσωπικά, με αποδοχές 3.500-4.000 ευρώ;

σκηνοθετών για τον κ. Σαμαρά προσωπικά, με αποδοχές 3.500-4.000 ευρώ; Ποιος ενέκρινε, με πράγματι σκανδαλώδη αδιαφάνεια, περί τους 30 ειδικούς συμβούλους και προσωπικό ειδικών θέσεων με μέσο μισθό 3.500 ευρώ; Ποιος αναχρονιστικός κομματισμός προσέλαβε την κ.

Ανθή Σαλαγκούδη στην ΕΡΤ, αποδειγμένα μη ικανή παρουσιάστρια, κόρη πρώην βουλευτή της Ν.Δ. στη Θεσσαλονίκη;

Το κόστος λειτουργίας της ΕΡΤ ανέρχεται σε 230 εκατ. ευρώ με μέσο όρο τηλεθέασης 4%, ενώ αντίστοιχα το κόστος άλλων ιδιωτικών καναλιών με 10% τηλεθέαση δεν ξεπερνά τα 30 εκατ.

Το κόστος λειτουργίας της ΕΡΤ αγγίζει συνολικά τα 170 εκατ. ευρώ, με πλεόνασμα 55 εκατ. τον χρόνο. Σε αυτό περιλαμβάνονται τρία επίγεια κανάλια και ένα δορυφορικό, επτά ραδιόφωνα, ένα σάιτ, ένα περιοδικό κ.λπ. Η τηλεθέαση της ΕΡΤ συγκρατείται με μεθοδεύσεις χαμηλά, προκειμένου να ωφελούνται οι ιδιωτικοί σταθμοί.

Στην ΕΡΤ εργάζονται περίπου

700 δημοσιογράφοι και ενώ θα περίμενε κάποιος το δελτίο ειδήσεων της να είναι το κορυφαίο, έχει λιγότερο από 4% τηλεθέαση. Αντίστοιχα, οι ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί απασχολούν, για παράδειγμα, 150 δημοσιογράφους απολαμβάνοντας δεκαπλάσια τηλεθέαση.

Όλως τυχαίως, το μερίδιο τηλεθέασης της ΝΕΤ άρχισε να πέφτει από τον περασμένο Ιούνιο, οπότε και ανέλαβε να κάνει κουμάντο η Ν.Δ., με επικεφαλής στην ενημέρωση τον Αιμίλιο Λιάτσο του Star. Στις τελευταίες εκλογές, η ΝΕΤ είχε ξεπεράσει σε τηλεθέαση ακόμα και το ισχυρό Mega. Όσο για το υπόλοιπο πρόγραμμα, σειρές μυθολογίας έχουν εγκαταλειφθεί προ πολλού στην ΕΡΤ, η παραγωγή ντοκιμαντέρ έχει περιοριστεί σε 5-6 εκπομπές («Εξάντας», «Ρεπορτάζ Χωρίς Σύνορα», «Το Κουτί της Πανδώρας» κ.ά.) που προβάλλονται σπανίως και συνήθως μετά τα μεσάνυχτα. Η δε ψυχαγωγία περιορίζεται στα γλέντια του Σπ. Παπαδόπουλου (κόστους 35.000 ευρώ το επεισόδιο).

Το πλαίσιο λειτουργίας του νέου δημόσιου ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού θα καθιστά αδύνατη οποιαδήποτε κυβερνητική ή κοινοματική παρέμβαση στη στελέχωση και στη λειτουργία του.

Ασχολίαστο.

Το «χαράτσι» μέσω της ΔΕΗ που πληρώνουν για την ΕΡΤ οι Έλληνες δεν θα συνεχίσει να υφίσταται όσο αυτή είναι κλειστή.

Τα 4,3 ευρώ τον μήνα που πληρώνει κάθε νοικοκυριό ως ανταποδοτικό τέλος για την ΕΡΤ μέσω ΔΕΗ ποτέ δεν χαρακτηρίστηκαν «χαράτσι». Αλλά είναι τα χαράτσια και σκοπίμως γίνεται προσπάθεια σύγχυσης.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

Ψάχνει «σωσίβιο» στην απόφαση του ΣτΕ

Σε θρυαλλίδα ραγδαίων πολιτικών εξελίξεων αναδεικνύεται η πραξικοπηματική απόφαση Σαμαρά να ρίξει «μαύρο» στη δημόσια ραδιοτηλεόραση. Αντιμέτωπος με την κατηγορηματική άρνηση των εταίρων του, αλλά και με το «άδειασμα» του Προέδρου της Δημοκρατίας, ο πρωθυπουργός εξάρτα την πολιτική του τύχη από την απόφαση του ΣτΕ για το «λουκέτο» της ΕΡΤ. Η απόφαση μετατέθηκε για τη Δευτέρα, προκειμένου να μπορέσει να υπαναχωρήσει, με πρόσχημα ότι «εφαρμόζει το νόμο»...

Μέχρι την ώρα που γράφονταν τούτες οι γραμμές, το Μαξίμου ήταν απομονωμένο, το σκηνικό οδηγούνταν προς πλήρη ρήξη και η δεδηλωμένη της κυβέρνησης στη Βουλή κρεμόταν από μια κλωστή. Εξάλλου, ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ είχαν απορρίψει κατηγορηματικά και την τελευταία πρόταση Σαμαρά για άμεσο άνοιγμα μιας «μικρής ΕΡΤ» που θα λειτουργεί ώσπου να εκπέμψει η κυβερνητική ΝΕΡΙΤ – ένας «μίνι» απεργοσπαστικός μηχανισμός δηλαδή. Ιπποκράτους και

Αγίου Κωνσταντίνου υποστήριξαν ότι η πρόταση Σαμαρά ήταν η –ήδη απορριφθείσα από το μεσημέρι της Παρασκευής– πρόταση Σταμάτη και επέμεναν να ακυρωθεί η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου και να ανοίξει η ΕΡΤ με όλο το δυναμικό που είχε ως το βράδυ της περασμένης Τρίτης.

Πανικός και παρασκίνιο

Ο πρωθυπουργός, ήδη από την περασμένη εβδομάδα, εφάρμοζε να κομπορημο-

νεί σε συνομιλητές του πως έχει δημοσκοπήσεις που έδειχναν πως, αν εφαρμόζε «ξαφνικό θάνατο» στην ΕΡΤ, θα αναδεικνυόταν σε μεγάλο «μεταρρυθμιστή» ηγέτη.

Το σκεπτικό του πρωθυπουργικού επιτελείου ήταν απλό: αφού Βενιζέλος-Κουβέλης «κατάπιαν» το αντιρατσιστικό και τόσα άλλα προηγούμενως, μας παίρνει να κλείσουμε ακόμη και την ΕΡΤ. Ωστόσο, στο Μαξίμου αιφνιδιάστηκαν όταν διαπίστωσαν ότι, παρά το φόβο της Ιπποκράτους και της Αγίου Κωνσταντίνου για τυχόν εκλογές,

ο Ευάγγελος Βενιζέλος και –κυρίως– ο Φώτης Κουβέλης επέμεναν στην άρνησή τους.

Τούτων δοθέντων, το «λουκέτο» στην ΕΡΤ έχει δημιουργήσει συνθήκες οριστικής ρήξης στην κυβέρνηση. Κατά πληροφορίες, στον Αντώνη Σαμαρά έχει διαμνηυθεί από τον άξονα Βερολίνου-Φρανκφούρτης-Ουάσινγκτον «να μην τολμήσει να θέσει σε κίνδυνο την κυβέρνηση», ενώ οι τελευταίες δημοσκοπήσεις που έφτασαν στο κυβερνητικό επιτελείο δείχνουν μαζική αποδοκιμασία της κοινωνίας (των ψηφοφόρων της Ν.Δ. συμπεριλαμβανομένων...) στην πρωθυπουργική απόφαση για κλείσιμο της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης. Με δεδομένη την άρνηση των εταίρων του, ο ένοικος του Μεγάρου Μαξίμου έχει ποντάρει τα πολιτικά ρέστα του στην απόφαση του ΣτΕ. Ελπίζει ότι αν το Ανώτατο Δικαστήριο κρίνει αντισυνταγματικό το «λουκέτο» στην ΕΡΤ, θα μπορέσει ο ίδιος να υπαναχωρήσει με το εύσημο πρόσχημα ότι «είναι αναγκασμένος να εφαρμόσει το νόμο».

Σαν να μην έφταναν αυτά, σαν «σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι» λειτουργήσει και η διαρροή από το Προεδρικό Μέγαρο, σύμφωνα με την οποία «ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας πιστεύει ότι η αναδιάρθρωση της δημόσιας τηλεόρασης πρέπει να γίνει με την ΕΡΤ ανοιχτή».

Τσουνάμι αλληλεγγύης έσπα

Στο Ραδιομέγαρο χτυπά η καρδιά της Ελλάδας. Χιλιάδες πολίτες ένωσαν τη φωνή τους απέναντι στη φήμωση. Είπαν «όχι» στο

Πλατεία Συντάγματος το «καυτό» καλοκαίρι του 2011 θυμίζει το προαύλιο της Ελληνικής Ραδιοφωνίας (ΕΡΤ), στο ιστορικό κτίριο της Αγίας Παρασκευής. Με μεγαλύτερη συνειδητοποίηση, ξεκάθαρο, κοινό στόχο και διακύβευμα (σε πρώτη φάση, την αλληλεγγύη προς τους περίπου 2.600 εργαζομένους της ΕΡΤ που μένουν στο δρόμο, τη διατήρηση της πολιτιστικής της κληρονομιάς και της ανεκτίμητης περιουσίας της και σε δεύτερη φάση, την καταδίκη και την ανατροπή της κυβερνητικής πολιτικής), δεκάδες χιλιάδες λαού έχουν περάσει από το προαύλιο και τους χώρους του Ραδιομεγάρου, από την αποκλεισμένη, για μεγάλα χρονικά διαστήματα, οδό Μεσογείων.

Από την πρώτη στιγμή, όταν ανακοινώθηκε η πραξικοπηματικής διάστασης απόφαση της τρικομματικής κυβέρνησης και του πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά και οι εργαζόμενοι προχώρησαν σε κατάληψη, το πλήθος των συγκεντρωμένων δίνει το δικό του αγώνα. Με παλμό, με συνθήματα, με τραγούδια, συνοδεύοντας τους τραγουδιστές και τα Μουσικά Σύνολα της ΕΡΤ έως τις πρώτες πρωινές ώρες, ο κόσμος που έχει συγκεντρωθεί, διαμαρτύρεται μαζικά, ειρηνικά, αποφασιστικά, εναντίον της συνολικής πολιτικής της τρικομματικής κυβέρνησης μειοψηφίας, καταδικάζοντας την πολιτική της λιτότητας, της καταστροφής του κοινωνικού κράτους, της εκποίησης της δημόσιας περιουσίας και του συλλογικού, πολιτιστικού και εθνικού πλούτου.

Η πρώτη νύχτα

Η πρώτη νύχτα, την περασμένη Τρίτη 11 Ιουνίου, ήταν συγκλονιστική. Η ανταπόκριση του κόσμου, των σωματείων, των κομμάτων της αντιπολίτευσης, κοινωνικών κινήσεων υπήρξε ακαριαία και εκκωφαντική. Πανό διάφορων παρατάξεων αλλά και κινηματικών ομάδων αυτοοργάνωσης και συλλογικότητας, σημαίες του ΠΑΜΕ, του ΣΥΡΙΖΑ, των Ανεξάρτητων Ελλήνων, του ΕΠΑΜ, και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, του κινήματος «Δεν Πληρώνω» και η μαυροκόκινη της Αναρχοσυνδικαλιστικής Πρωτοβουλίας Ροσινάντε ανέμιζαν μαζί, για πρώτη φορά, για τον ίδιο σκοπό, για τον ίδιο αγώνα, στον ίδιο χώρο! Ο ένας δίπλα στον άλλον ένωσαν όλοι μαζί τις φωνές τους για τη στήριξη της δημόσιας τηλεόρασης, αλλά κυρίως για τα δικαιώματα και την αξιοπρέπεια όλων ανεξαιρέτως των εργαζομένων και της κοινωνίας.

Το ογκώδες πλήθος αποτελούσαν εργαζόμενοι από όλους τους κλάδους, άνεργοι, άνθρωποι κάθε ηλικίας, πολιτικής και ιδεολογικής προέλευσης, νεολαία, που πρωτοστάτησε σε συνθήματα και πανό. Στήθηκαν και ορισμένες σκηνές κατασκήνωσης στο προαύλιο, για τους «γενναίους» που παραμένουν νυχθημερόν. Οι εκτιμήσεις για την πρώτη εκείνη νύχτα κάνουν λόγο για τουλάχιστον 10.000 λαού, ο οποίος

Κόσμος αμήχανος, συγκλονισμένος, αγανακτισμένος. Ενα πολύχρωμο παζλ που έβλεπε στο διπλανό του το δικό του πρόβλημα

παρέμεινε σταθερά για πολλές ώρες έξω από το Ραδιομέγαρο, αλλά, σε κάθε περίπτωση, το πλήθος ήταν πολύ μεγαλύτερο, καθώς εκατοντάδες ήταν εκείνοι που πέρασαν, που περπάτησαν, που κοντοστάθηκαν, έστω για λίγα λεπτά, στο προαύλιο και την οδό Μεσογείων.

Ακόμα μεγαλύτερο ήταν το συλλαλητήριο της Πέμπτης 13 Ιουνίου, κατόπιν και της προκήρυξης της απεργίας της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, με ορισμένους να υπολογίζουν σε πλέον των 25.000 τους συγκεντρωμένους. Αμεση υπήρξε και η κινητοποίηση των σωματείων στο χώρο του Τύπου, με 24ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες, με εξαίρεση τα ηλεκτρονικά ΜΜΕ που αναμεταδίδουν το πρόγραμμα της ΕΡΤ.

Την προσέλευση, την παραμονή και τη στήριξη του κόσμου δεν πτό-

ησαν και οι ασταθείς καιρικές συνθήκες την Τετάρτη και την Πέμπτη, καθώς οι περισσότεροι φρόντισαν να είναι εξοπλισμένοι με αδιάβροχα και ομπρέλες, προσφέροντας προστασία από τη βροχή και σε όσους δεν είχαν έρθει προετοιμασμένοι. Αλληλεγγύη και κάτω από την ομπρέλα!

Social media

Σημαντικό ρόλο στην κινητοποίηση των συγκεντρωμένων διαδραμάτισαν τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (social media). Το facebook και το twitter «πήραν φωτιά» μόλις διέρρευσαν οι πληροφορίες για τις επικείμενες ανακοινώσεις του Σίμου Κεδίκογλου. Με τα hash tag (διακριτικές λέξεις συντονισμού) #ERT ή #OccupyERT εκατοντάδες χρήστες του ελληνικού twitter σχολίασαν, αποδοκίμασαν, χλεύασαν

Η ΕΡΤ συνένωσε τον πληθυσμό της χώρας και τους Έλληνες όπου γης. Και όχι μόνον αυτούς. Πρωτοφανής ήταν και η διεθνής κατακραυγή. Μέσα σε τρία εικοσιτετράωρα, η παύση της ΕΡΤ ήταν κορυφαία είδηση σε όλα τα διεθνή δελτία ειδήσεων

και καταδίκασαν την απόφαση της τρικομματικής κυβέρνησης και έδωσαν ραντεβού έξω από τις πύλες του Ραδιομεγάρου.

Κοινή αγωνία όλων, όπως αυτή

εκφράστηκε και στην πρώτη, ανοιχτή συνέλευση αλληλεγγύης, την Παρασκευή το απόγευμα, είναι ο αγώνας στην ΕΡΤ να μετατραπεί σε αγώνα συμπαράστασης, αλληλεγγύης και κινητοποίησης όλων όσων, στην Ελλάδα των μνημονίων και της άγριας, δημοσιονομικής πειθάρχησης και εξόντωσης, έχουν επιστρατευθεί, απολυθεί ή κινδυνεύουν με απόλυση, διεκδικούν τα δεδουλευμένα τους, ζουν με την ανασφάλεια του αύριο και τον τρόμο του σήμερα. «Τα μικρόφωνα στην κοινωνία» είναι το αίτημα από το προαύλιο προς τις αίθουσες σύνταξης και ροής του Ραδιομεγάρου.

«Στο δρόμο, να σπάσουμε τον τρόμο» τραγούδησε και παρακίνησε, μεταξύ άλλων πολλών ερμηνευτών και μουσικών, την Πέμπτη

ΕΡΑ ΑΙΓΑΙΟΥ: ΕΚΠΕΜΠΕΙ 24 ΩΡΕΣ ΤΟ 24ΩΡΟ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ

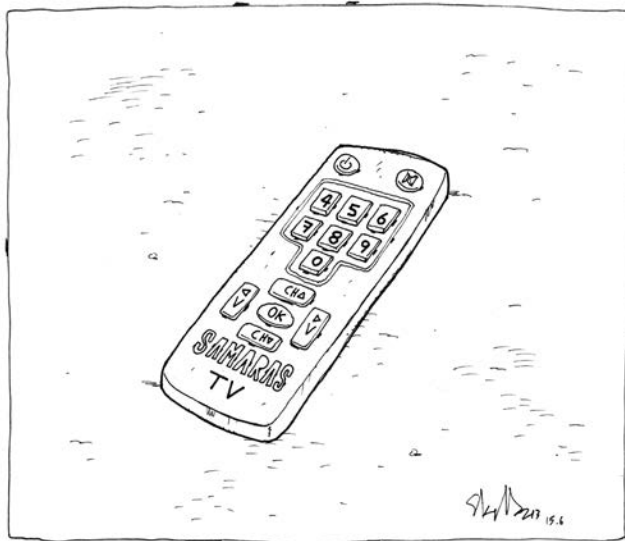
Εριξαν χρώμα στο μαύρο της

«Η ΕΡΑ Αιγαίου είναι η φωνή σου, λαέ υπερασπίσου τη δύναμή σου». Με αυτό το σύνθημα δονείται από την Τρίτη η Μυτιλήνη, η έδρα της ελληνικής δημόσιας ραδιοφωνίας για όλο το Βόρειο Αιγαίο που εκπέμπει αδιάλειπτα από το 1989 σε Λέσβο, Λήμνο, Αη Στράτη, Οινούσες, Χίο, Ψαρά, Ικαρία και Σάμο - κυριαρχώντας στην πληθώρα των τουρικών προγραμμάτων από την απέναντι πλευρά του Αιγαίου.

Η ΕΡΑ Αιγαίου δεν καλύπτει μόνο ειδησεογραφικά την περιοχή στην οποία εκπέμπει, αλλά παρεμβαίνει στην κοινωνία ποικιλόμορφα είτε με εκδηλώ-

σεις που διοργανώνει, είτε ως χορηγός προβολής. Διαθέτει το αρτιότερο δίκτυο μετάδοσης σε όλο το Βόρειο Αιγαίο και το πρόγραμμα εκπέμπεται μέσω ενός κύριου πομπού που βρίσκεται στο όρος Ολυμπος της Λέσβου.

Το «μαύρο» που έριξε σε όλη την ΕΡΤ η κυβέρνηση τη νύχτα της περασμένης Τρίτης δεν εμπόδισε το σήμα της παρά για λίγες ώρες. Χάρη στους τεχνικούς του σταθμού, που είναι συνηθισμένοι... στα βουνά και στα «χιόνια» - και οι οποίοι καταγγέλλονται κατά τα άλλα ως αργόσχολοι - η φωνή των νησιών εκπέμπει 24 ώρες το 24ωρο ξεπερνώντας μάλιστα

Του Δημήτρη Κορδαλή

σε το λουκέτο

πραξικόπημα της κυβέρνησης

Οργάνωση κόντρα στην κόπωση

Καθ' όλη τη διάρκεια των συγκεντρώσεων αλληλεγγύης και της κατάληψης του κτιρίου της ΕΡΤ από τους εργαζομένους, η ανησυχία για επέμβαση των ΜΑΤ ήταν διάχυτη. Ωστόσο, η πλειονότητα των συγκεντρωμένων παρέμενε στον αύλειο χώρο μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες. Από τη μικροφωνική εγκατάσταση, η οποία είχε στηθεί στο προαύλιο, ακούγονταν συνθήματα και τραγούδια με αρκετούς, γνωστούς μουσικούς να συμμετέχουν στις εκδηλώσεις διαμαρτυρίας. Την ατμόσφαιρα μονοπωλούσαν γνωστά τραγούδια με πολιτική νοηματοδότηση και κοινωνικό περιεχόμενο, όπως «Πότε θα κάνει ξαστεριά» ή «Bella ciao». Δεν έλειψαν και τα αντάρτικα, όπως οι «Ηρωες», με τη φωνή του αείμνηστου Πάνου Τζαβέλλα από τα μεγάφωνα, τα οποία δεν σταματούν να λειτουργούν. Η φυσική κόπωση αντιμετωπίζεται από τον προγραμματισμό βαρδιών, τόσο εντός όσο και εκτός κτιρίου. Για εκείνους που έχουν αποφασίσει να παραμείνουν στον αύλειο χώρο σε 24ωρη βάση, έχει στηθεί ένα ιδιότυπο camp στα γρασίδια μπροστά απ' το κτίριο της ΕΡΤ, με αρκετούς να έχουν φροντίσει ώστε να κοιμηθούν ακόμα και σε υπνόσακους.

Η φωνή των εργαζομένων

Αγώνας για την ίδια τη δημοκρατία, την ελευθερία της έκφρασης και την ύπαρξη της δημόσιας τηλεόρασης είναι αυτός που δίνεται από την Τρίτη το απόγευμα στην ΕΡΤ, συμφωνούν ο πρόεδρος της ΠΟΣΠΕΡΤ και οι δύο συνδικαλιστικοί εκπρόσωποι των δημοσιογράφων στη ΝΕΤ και την ΕΡΑ. Παράλληλα επισημαίνουν ότι η συγκινητική παρουσία και αλληλεγγύη της κοινωνίας τους δίνει τη δύναμη να συνεχίσουν τον αγώνα απέναντι στην προπαγάνδα της κυβέρνησης Σαμαρά.

«Ζήτημα θεσμών και δημοκρατίας»

Παναγιώτης Καλφαγιάννης, πρόεδρος της ΠΟΣΠΕΡΤ

Εδώ στην ΕΡΤ ζούμε στιγμές πρωτόγνωρες από τη συμπαράσταση της ελληνικής κοινωνίας, από Έλληνες και ξένους σε ολόκληρο τον κόσμο. Είμαστε συγκινημένοι και πεπεισμένοι ότι θα κερδίσουμε! Διότι δεν είναι θέμα απολύσεων, το θέμα δεν είναι ότι κλείνει ένας οργανισμός. Είναι ζήτημα θεσμών και δημοκρατίας. Η κυβέρνηση έχει τρομοκρατηθεί και χρησιμοποιεί όλα τα μέσα που διαθέτει, τους πιο αθέμιτους τρόπους για να πληξεί αμφοτέρους, το δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Παραπληροφορεί και ψεύδεται, παρουσιάζοντας χαλκευμένα στοιχεία εις βάρος των εργαζομένων. Δεν θα τα καταφέρει! Εμείς θα κερδίσουμε στο τέλος, γιατί στο τέλος κερδίζει πάντα η δημοκρατία!

«Πρώτοι εμείς ζητήσαμε την εξυγίανση της ΕΡΤ»

Νίκος Γρυλλάκης, εκπρόσωπος συντακτών στη ΝΕΤ

Οι δημοσιογράφοι της ΕΡΤ ήταν εκείνοι που πρώτοι κινητοποιήθηκαν για τον εκσυγχρονισμό και την εξυγίανση του δημόσιου ραδιοτηλεοπτικού φορέα, ζητώντας την υποστήριξη και των κομμάτων και της κοινωνίας προς αυτή την κατεύθυνση. Τους ζήτησαν να μπει φρένο στη σπατάλη του δημόσιου χρήματος από τις προσλήψεις ημετέρων με υπέρογκες αμοιβές και την ανάθεση εξωτερικών παραγωγών αμφιβόλου ποιότητας και σημασίας, ενώ παράλληλα να αξιοποιηθεί η περιουσία της ΕΡΤ προς όφελος της ΕΡΤ, με την οργανωτική και λειτουργική ανασυγκρότηση της εταιρείας. Οι κινήσεις αυτές συνοδεύτηκαν από δημόσιες καταγγελίες και συγκεκριμένα στοιχεία, αναλύθηκε και παρουσιάστηκε η επιχείρηση απαξίωσης εκ μέρους των κρατούντων, ζητήθηκαν η συνδρομή και η συμπαράσταση των συνδικαλιστικών μας φορέων και απαιτήθηκε η αναβάθμιση της ΕΡΤ. Η πορεία αυτής της εξυγίανσης είναι τελείως διαφορετική από αυτό που επέλεξε η κυβέρνηση.

Εμείς ζητήσαμε και να γίνει διάλογος και να μπει στο τραπέζι αυτή η αναμόρφωση, να κατατεθούν προτάσεις και να διαμορφωθεί ένα νέο πλαίσιο λειτουργίας της ΕΡΤ, όμως αντ' αυτού εισπράξαμε το «μαύρο» στις οθόνες της ΕΡΤ και την απόφαση για την απόλυση όλων των εργαζομένων. Καθώς και τις υποσχέσεις για μian «άλλη ΕΡΤ» για την οποία δεν υπάρχει πραγματικό σχέδιο. Γιατί, αν υπήρχε, θα είχε εμφανιστεί νωρίτερα. Πώς μπορεί να πείσει κάποιος ότι έχει πραγματική πρόθεση για αλλαγές όταν ο ίδιος ενίσχυσε τα νοσηρά φαινόμενα για τα οποία σήμερα εμφανίζονται υπόλογοι οι εργαζόμενοι; Αυτό που θέλουμε είναι μια ακομμάτιστη, ανεξάρτητη από τα κέντρα εξουσίας ΕΡΤ, με απόλυτο σεβασμό στο δημόσιο χαρακτήρα της, με χώρο και θέση για όλες τις φωνές και απόψεις και με χρηστή διαχείριση και του τελευταίου ευρώ που πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος για να υπάρχει.

«Ανάπτυξη με απολύσεις και φίμωση δεν υφίσταται»

Νίκος Τσιμπιάς, εκπρόσωπος συντακτών στην ΕΡΑ

Είναι μια πρωτοφανής απόφαση για το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, ακόμη μια ιστορική πρώτη για τις κυβερνήσεις των μνημονίων. Ούτε όταν έπεσε το Τείχος του Βερολίνου δεν έπεσε «μαύρο» στις οθόνες των τηλεοράσεων της Ανατολικής Γερμανίας. Εξορθολογισμός και ανάπτυξη με 3 χιλιάδες απολυμένους και παράλληλα φίμωση της φωνής του πολίτη δεν υφίσταται. Κοστολόγησαν τις ζωές 3 χιλιάδων ανθρώπων με 3 δισ. ευρώ, όσο η δόση της τρόικας, τα οποία θα πληρώσουμε ως κοινωνία 3 και 4 φορές από την ύφεση, που θα πολλαπλασιαστεί από αυτές τις απολύσεις.

13 Ιουνίου, το συγκρότημα «Αδέσποτες Σκύλες». Και αυτό, διότι με τον «ξαφνικό θάνατο» της ΕΡΤ έγινε αντιληπτό στον ευρύτερο κοινωνικό ιστό ότι μπροστά στις επιταγές της τρόικας και τα διατάγματα της κυβέρνησης Σαμαρά, όλοι οι κλάδοι και οι εργαζόμενοι είναι, με μια λέξη, αναλώσιμοι. Και για να πάψει αυτή η αίσθηση απαιτείται να σπάσει ο τρόμος και η απομόνωση του καθενός στο ατομικό του πρόβλημα.

Διεθνής κινητοποίηση

Η ΕΡΤ συνένωσε τον πληθυσμό της χώρας και τους Έλληνες όπου γης. Και όχι μόνον αυτούς. Πρωτοφανής ήταν και η διεθνής κατακραυγή. Μέσα σε τρία εικοσιτετράωρα, η παύση της ΕΡΤ ήταν κορυφαία είδηση σε όλα τα διεθνή

δελτία ειδήσεων και τις σελίδες του διεθνούς ρεπορτάζ εντύπων από όλη την υφήλιο. Μόνο την Πέμπτη 13 Ιουνίου, υπήρχαν 628 διαφορετικά δημοσιεύματα, τα οποία είχαν έναν κοινό παρονομαστή: τάσσονταν κατά του βίαιου λουκέτου στη δημόσια ραδιοφωνία και τηλεόραση και εξέφραζαν την έκπληξη και την αντίθεσή τους για την αντιδημοκρατική πράξη της κυβέρνησης Σαμαρά. Χαρακτηριστικά ήταν τα πρωτοσέλιδα του γαλλικού Τύπου, με αποκορύφωμα το κατάμαυρο της εφημερίδας «Liberation». Εκτός από το διεθνή Τύπο και τις αντιδράσεις του δημοσιογραφικού κόσμου, σε πολλές πρεσβείες και προξενεία της Ελλάδας, κυρίως στην Ευρώπη, Έλληνες μετανάστες, φοιτητές αλλά και εκατοντάδες ξένοι προχώρησαν σε αυθόρμητες πορείες και

συγκεντρώσεις, αντιδρώντας με αυτόν τον τρόπο στην παύση της λειτουργίας της ΕΡΤ.

Κοινός τόπος στα «πηγαδάκια» των συγκεντρωμένων ήταν ότι, όσον αφορά την παύση λειτουργίας της ΕΡΤ, στην οποία προέβη με πραξικοπηματικό και αντιδημοκρατικό τρόπο η κυβέρνηση, δεν πρόκειται μόνο για μια σκληρή απόφαση να αφήσει στο δρόμο τις οικογένειες 2.600 εργαζομένων, αλλά για μείζον ζήτημα που προκύπτει από τον τρόπο με τον οποίο έγινε, που σε πολλούς θύμισε εποχές χούντας. Όπως εύγλωττα σημείωνε και το απεργιακό ψήφισμα του Διασωματειακού του Τύπου, «οι δικτατορίες δεν επιβάλλονται μόνο με τα танκς». Το κλείσιμο της ΕΡΤ δεν είναι απλώς θέμα ενημέρωσης, αλλά θέμα δημοκρατίας.

κυβέρνησης

τα όρια του Βορείου Αιγαίου, όπου δεν έπιασε η ΕΡΤ. Ακροατές και ακροάτριες από τη Λάρισα, τη Θεσσαλία, τα Τρίκαλα, τα Φάρσαλα, το Βόλο και τη Θεσσαλονίκη συνδέθηκαν για πρώτη φορά με το Αιγαίο, μέσω της ΕΡΑ, εκφράζοντας την αγανάκτησή τους για την παύση της επικοινωνίας και της ενημέρωσης.

Ο Μπρεχτ έλεγε πως το ραδιόφωνο πρέπει να είναι ένα σύστημα όχι απλά εκπομπής, αλλά και υποδοχής, που θα κάνει τον ακροατή όχι μόνο να ακούει, αλλά και να μιλάει, να μην τον απομονώνει. Αυτή είναι η ΕΡΑ Αιγαίου. Και μετά από 24 χρόνια λειτουργίας αναγεννιέται.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ ΕΡΤ

«Θα αντισταθούμε σε μια ΕΡΤ με κυβερνητική σφραγίδα»

Οι δημοσιογράφοι της ΕΡΤ συνεχίζουν με αποφασιστικότητα τον αγώνα τους για να κρατήσουν τη Δημόσια Ραδιοτηλεόραση ανοιχτή και ζωντανή. Με «σύμμαχο» τον πολίτη, τους εργαζομένους όλης της χώρας, τους επιστημονικούς και κοινωνικούς φορείς, τους ανθρώπους των γραμμάτων και των τεχνών, αντιστέκονται σθεναρά και ακούραστα στην υλοποίηση της κυβερνητικής απόφασης να «ρίξει μαύρο» στους δέκτες και να φιμώσει τα μικρόφωνα της ΕΡΤ. Με την ίδια δύναμη οι δημοσιογράφοι της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης θα αγωνιστούν και για να αποτρέψουν τα όποια σχέδια μελετούν οι κυβερνώντες για ένα μεταβατικό σχήμα λειτουργίας της ΕΡΤ με ρευστό και πρόσκαιρο εργασιακό καθεστώς, προκειμένου να εκτονωθούν οι πολιτικές δονήσεις που έχουν σημειωθεί στο εσωτερικό της τρικομματικής κυβέρνησης. Οι δημοσιογράφοι της ΕΡΤ θα αντισταθούν σε κάθε επιχείρηση «συναλλαγής» που στοχεύει να ανοίξει η ΕΡΤ, με κυβερνητική σφραγίδα.

Αν σκύψουν αυτοί, θα σκύψουν όλοι...

Συνταρακτική η αποκάλυψη της γαλλόφωνης ιστοσελίδας «Okeanews»: Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε ζητήσει από το 2011 με έγγραφό της από την τότε ελληνική κυβέρνηση Παπανδρέου «να λάβει μέτρα περιορισμού του κόστους στην ελληνική δημόσια τηλεόραση ΕΡΤ3». Σύμφωνα με το έγγραφο η χώρα μας καλείται από την Ε.Ε. «να υιοθετήσει και να εφαρμόσει χωρίς καθυστέρηση υπουργικές αποφάσεις για τη διάλυση, συγχώνευση ή συρρίκνωση 35 δημοσίων οργανισμών, μεταξύ των οποίων και η ΕΡΤ». Την απόφαση αυτή της Ε.Ε. κλήθηκε τότε να εφαρμόσει ο αλήστου μνήμης υπουργός Τύπου, Ηλίας Μόσιαλος, αλλά ευτυχώς δεν πρόλαβε, καθώς η κυβέρνηση Παπανδρέου έπεσε υπό το βάρος της λαϊκής κατακραυγής.

Ο Θεός μπορεί να ξεχνά, αλλά η τρόικα ποτέ... Την ειλημμένη αυτή απόφαση της Ε.Ε. ανέλαβε να εφαρμόσει τώρα η κυβέρνηση Σαμαρά. Σε μια κίνηση μεγάλου συμβολισμού ξεκίνησε πρώτα από τη δημόσια τηλεόραση για να δείξει στην ελληνική κοινωνία ότι, όταν η κυβέρνηση τα βάζει ακόμη και με τους δημοσιογράφους, όλοι οι υπόλοιποι πρέπει να σκύψουν το κεφάλι και να αποδεχθούν τη μοίρα τους. Η γερμανική εφημερίδα «Ζιντσίτσε Τσάιτουνγκ» έγραψε χαρακτηριστικά ότι «οι δημοσιογράφοι από την κρατική τηλεόραση είναι απλώς τα “πίονια” που θυσιάζονται». Η επίσης γερμανική «Φρανκφούρτερ Ρουντσάου» σημειώνει ότι «η Αθήνα κλείνει τις δημόσιες τηλεοπτικές υπηρεσίες για να αφήσει το τηλεοπτικό κοινό στην ιδιωτική τηλεόραση». «Το ξαφνικό κλείσιμο

Πώς βλέπει ο ξένος Τύπος την απόφαση για λουκέτο στη δημόσια τηλεόραση της Ελλάδας

«Είμαστε όλοι Έλληνες»

Την Τετάρτη το βράδυ κατέφθασε στον αυτοδιαχειριζόμενο σταθμό του Flash μέσα στο ραδιομέγαρο ο Patrick Le Hyaric από τη γαλλική εφημερίδα «L'Humanité». Ερχεται στην Ελλάδα εδώ και 3 χρόνια και ξέρει πώς λειτουργεί και πού στοχεύει η παγκοσμιοποίηση, το ΔΝΤ και τα μνημόνια. Αυτή τη φορά φέρνει μαζί του το «μαύρο» εξώφυλλο της εφημερίδας στην οποία εργάζεται και τη συμπαράσταση των Γάλλων συναγωνιστών. Απευθύνει έκκληση, εκπροσωπώντας τους συναδέλφους του, σε όλους τους λαούς της Ευρώπης για την υποστήριξη του ελληνικού λαού, ζητώντας δικαιοσύνη και ελευθερία στο λόγο και απαιτώντας την απευθείας δανειοδότηση της Ελλάδας με επιτόκιο 1%, όπως ακριβώς έκανε με τις ιδιωτικές τράπεζες. Η λιτότητα που επιβάλλει η Μέρκελ – και έχει ήδη αρχίσει να εφαρμόζει ο Σαρκοζί στη Γαλλία, με τον Ολάντ να συνεχίζει – δεν θα περάσει, μας δηλώνει αποφασισμένος, καθώς πρόκειται για κοινωνική εκκαθάριση που επιβάλλεται σε ολόκληρη την Ευρώπη. Ετοιμάζει, ένα ντοκιμαντέρ προκειμένου να αναδείξει το πραγματικό success story του κ. Σαμαρά. «Ναι. Νιώθουμε όλοι Έλληνες», μας λέει.

της ελληνικής δημόσιας τηλεόρασης φαίνεται να ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι της ελληνικής υπομονής», όπως σημειώνει το γαλλικό περιοδικό «Νουβέλ Ομπσερβατέρ». «Οι Έλληνες έγιναν εξω

φρενών γιατί είδαν το κλείσιμο της ΕΡΤ ως τη σταγόνα που θα ξεχειλίσει το ποτήρι των επιθέσεων στον δημόσιο τομέα. Το εξέλαβαν ως ένα ακόμη βήμα στις προσπάθειες της κυβέρνησης να φιμώσει την κριτι-

κή των αντιπάλων της πολιτικής της λιτότητας» προσθέτει το γαλλικό περιοδικό. Σκληρότατη η κριτική της επίσης γαλλικής «Ουμανιτέ» σε κύριο άρθρο της με τίτλο «Η δημοκρατία δεν εκπέμπει πλέον στην Αθήνα». Στο άρθρο, που υπογράφει ο διάσημος Γάλλος δημοσιογράφος Ζαν-Πολ Πιερό, γίνεται λόγος για ένα «πραξικόπημα υπέρ της λιτότητας» στην «αρχαία πόλη του Δημοσθένη, όπου κανείς δεν έχει ξεχάσει την εξουσία των στρατηγών – του Παπαδόπουλου, του Πατακού και των άλλων – η οποία τερματίστηκε πριν από 40 χρόνια. Βέβαια, δεν βγήκαν τα τανκς στους πρόποδες της Ακρόπολης, αλλά διαπράχθηκε ένα πραξικόπημα υπέρ της λιτότητας την περασμένη Τρίτη, όταν στις οθόνες της δημόσιας τηλεόρασης (ΕΡΤ) έπεσε “μαύρο” και το δημόσιο ραδιόφωνο σίγησε».

Πειραματόζωο η ΕΡΤ για την Ευρώπη;

«Πρέπει να μας προκαλούν έκπληξη όλα αυτά;» διερωτάται ο Ζαν-Πολ Πιερό. «Αντιμέτωπη με την κοινωνική αντίσταση και την αύξηση της δύναμης της Αριστεράς, η κυβέρνηση θέλει να φιμώσει τους δημοσιογράφους και να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις της τρόικας, που ζητά χιλιάδες απολύσεις στον δημόσιο τομέα». Ο Γάλλος δημοσιογράφος προειδοποιεί ότι η υπόθεση της ΕΡΤ μπορεί να αποτελέσει το παράδειγμα που θα ακολουθήσουν κι άλλες νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις στην Ευρώπη. «Η Ελλάδα είναι ένα εργαστήριο πειραμάτων, που θα εφαρμοστούν κι αλλού. Το δικαίωμα στην πληροφόρηση επλήγη σοβαρά στην Αθήνα και ολόκληρη η Ευρώπη ανησυχεί. Στην Ισπανία, όπου το 25% των δημοσιογράφων της δημόσιας τηλεόρασης ΤΒΕ έχουν χάσει τη δουλειά τους, στην Ιταλία, στη Βρετανία, αλλά και στη Γαλλία, όπου τα μέτρα λιτότητας επηρεάζουν τη δημόσια ραδιοτηλεόραση, η αλληλεγγύη στους εργαζομένους της ΕΡΤ είναι δημοκρατικό καθήκον».

Ξεσηκωμός για την ΕΡΤ3

Χιλιάδες Θεσσαλονικείς έχουν σπεύσει στην τηλεόραση της ΕΡΤ3 και τα ραδιόφωνα 102 και 958 σε συμπαράσταση προς τους εργαζομένους και αλληλεγγύη στον αγώνα να μην κλείσουν τα δημόσια μέσα ενημέρωσης, έχοντας μετατρέψει τα κτίρια σε χώρους εργασίας και κέντρα αγώνα. Το κτίριο της τηλεόρασης έχει μετατραπεί σε πόλο αντίστασης με καθημερινή οργάνωση συνελεύσεων, συζητήσεων, δραστηριοτήτων, συναυλιών και δημοσιοποίησης του κεντρικού αιτήματος άμεσης επαναλειτουργίας της ΕΡΤ συνολικά, όχι μόνο για τους εργαζομένους στην ΕΡΤ3 αλλά για χιλιάδες κατοίκους της Θεσσαλονίκης και της Μακεδονίας-Θράκης που έχουν αγανακτήσει με τη βάρβαρη κυβερνητική πολιτική. Υστερα από συζητήσεις και επεξεργασία ανάμεσα στους εργαζομένους στην ΕΡΤ3 και τη συνέλευση των αλληλεγγύων για το συντονισμό της δράσης τους, εκπονήθηκε πρόγραμμα μετάδοσης τηλεοπτικού προγράμματος, ενός «αλληλέγγυου προγράμματος». Όπως αναφέρεται σε ανακοίνωση των εργαζομένων στα ραδιόφωνα: «Η ΕΡΤ ανήκει σε όλο το λαό και θα μείνει ανοιχτή στην υπηρεσία του. Οχι στην απεργοσπαστική εφημερίδα “Αγγελιοφόρος”».

Παρακολουθήστε την ΕΡΤ3 στο Διαδίκτυο: <http://veetle.com/index.php/profile/1755423080>
Δορυφορικά στον: Eutelsat 7a 70E 110963300 ¾ Ραδιοφωνικά στους: 90,4 FM

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ - ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΕΡΠΑΤΑΡΗΣ, εργατολόγος

«Αντισυνταγματικές και παράνομες οι κινήσεις της κυβέρνησης»

Συζητάμε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο της ΠΟΣΠΕΡΤ και των εργαζομένων της ΕΡΤ για τις νομικές ενέργειες που πρόκειται να ληφθούν όσον αφορά την ακύρωση τους κλεισίματος της ΕΡΤ και την ομαδική απόλυση όλων των εργαζομένων.

• Βρισκόμαστε στην πέμπτη μέρα από το αιφνίδιο σφράγισμα της ΕΡΤ και την ομαδική απόλυση 2.656 εργαζομένων με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου (ΠΝΠ). Η διαδικασία που ακολουθήθηκε ήταν σύννομη;

Η ΠΝΠ και η κοινή υπουργική απόφαση είναι προδήλως αντισυνταγματικές και παράνομες, αφού δεν δικαιούνται νομικά ούτε συντρέχει καμία κατεπείγουσα περίπτωση για να προσφύγει η κυβέρνηση σε αυτή την έκτακτη μορφή νομοθέτησης. Επιπλέον, υπάρχει καταστρατήγηση των διατάξεων που από το σύνταγμα επιβάλλουν τη μετάδοση του ενημερωτικού και πολιτιστικού ρόλου της ραδιοτηλεόρασης και ιδιαίτερα της δημόσιας τηλεόρασης. Σε κάθε περίπτωση, οι ομαδικές απολύσεις πάσχουν από ακυρότητα, αφού, μέχρι στιγμής, δεν έχουν καταβληθεί οι αποζημιώσεις.

• Πώς θα κινηθούν νομικά οι εργαζόμενοι;

Έχουμε εξουσιοδοτηθεί να ασκήσουμε

ποινικές διώξεις για τα ζητήματα κατασπατάλησης και έλλειψης προστασίας στα δικαιώματα και τα περιουσιακά στοιχεία της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης, αλλά και για το περιεχόμενο των δημόσιων δηλώσεων του πρωθυπουργού και του κ. Κεδίκογλου, το οποίο ήταν υβριστικό και συκοφαντικό για το σύνολο των εργαζομένων της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης και της συνεισφοράς τους στην ενημέρωση και τον πολιτισμό. Να σημειώσω, πάντως, ότι ο εσπευσμένος τρόπος που επέλεξε η κυβέρνηση να διορθώσει το «μεγάλο οικονομικό πρόβλημα» που δημιουργεί η ΕΡΤ είναι αντιφατικός με την ως τώρα αδράνεια της, καθώς δεν είχε ληφθεί καμία μέριμνα για τις εισροές χρημάτων, με το διορισμό ειδικού διαχειριστή, ούτε για τις εισπράξεις ποσών που οφείλονταν, ούτε για την τεράστια απώλεια εκατομμυρίων ευρώ, σε σχέση με δικαιώματα που είχε ήδη προπληρώσει η ΕΡΤ για να ανταποκριθεί στο πρόγραμμά της και τα οποία χαρίστη-

καν στους ιδιώτες ανταγωνιστές της μέσα σε μία νύχτα. Να προσθέσω, ακόμα, ότι ήδη για λογαριασμό της ΠΟΣΠΕΡΤ και των εργαζομένων της ΕΡΤ έχουμε ασκήσει στο ΣΤΕ αίτηση ακύρωσης των δύο πρωτόγωννων νομοθετημάτων, η οποία θα εκδικαστεί στις 27 Σεπτεμβρίου, ενώ αναμένουμε την επόμενη βδομάδα την εκδίκαση της αίτησης αναστολής για το νομικό μπλοκάρισμα της εφαρμογής τους. Επίσης, με γνωμοδότηση και εξώδικο προς το ελληνικό Δημόσιο, οι εργαζόμενοι, οι καλλιτέχνες, οι διανοούμενοι και οι επιστήμονες αρνούνται να εκχωρήσουν τα δικαιώματα της πνευματικής ιδιοκτησίας, στη διάδοχο εταιρεία που ετοιμάζεται.

• Ο κ. Στουρνάρας με ένα e-mail απαγόρευσε την αναμετάδοση της ΕΡΤ από περιφερειακούς τηλεοπτικούς σταθμούς, ενώ η DIGEA, όποτε ο 902 συνδέεται με την ΕΡΤ, ρίχνει το σήμα. Πώς σχολιάζετε αυτές τις κινήσεις;

Πρόκειται για ένα κορυφαίο θεσμικό απόηχο, διότι ο υπουργός Οικονομικών αντι-καθιστά το ΕΣΡ και, μάλιστα, υπέρ ιδιωτικών συμφερόντων, παρότι η ΕΡΤ είναι η μόνη που κατέχει νόμιμη άδεια λειτουργίας. Είναι προφανές ότι αυτές οι πρακτικές δεν είναι σύννομες και επιχειρούν να επιβάλουν μ' έναν αυταρχικό τρόπο τη διακοπή της εκπομπής. **• Παρότι οι ομαδικές απολύσεις αντιβαίνουν διεθνείς συμβάσεις και οικουμενικά δικαιώματα επιβλήθηκαν εν μία νυκτί. Γιατί, κατά τη γνώμη σας, επιλέχθηκε αυτός ο δρόμος;**

Νομίζω ότι η συνειδητή πολιτική επιλογή του κ. Σαμαρά και της κυβέρνησης να χωρήσει με αυτό τον τρόπο στις ομαδικές απολύσεις εργαζομένων της ΕΡΤ είναι ένας προάγγελος των μνημονιακών μέτρων, που επιφυλάσσονται για το σύνολο των εργαζομένων στο ευρύτερο δημόσιο, στις ΔΕΚΟ και στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που εποπτεύονται από το Δημόσιο.

«The party is over»

Ενας χρόνος ανεργίας και αυταρχισμού. Από το μήνα του μέλιτος στα πρόθυρα του διαζυγίου

Δεν υπήρχαν πολλά, φαινομενικά τουλάχιστον, που να ένωναν τους κ. Σαμαρά, Βενιζέλο και Κουβέλη πριν από ακριβώς ένα χρόνο. Αντίθετα, σε πολιτικό επίπεδο, πολλά ήταν εκείνα που τους χώριζαν, είτε σκεφτεί κάποιος την εγγενή ροπή τού τότε προέδρου της Ν.Δ. προς την ακροδεξιά ατζέντα, την οποία έδειχναν να αποστρέφονται οι άλλοι δύο, είτε αναλογιστεί την αστική ευγένεια του προέδρου της ΔΗΜΑΡ, με την οποία ελάχιστη σχέση είχε και εξακολουθεί να έχει ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ. Κι όμως, την επαύριο των εκλογών της 17ης Ιούνη, «αναγκάστηκαν» να καθίσουν στο ίδιο τραπέζι να βρουν «κοινό τόπο» και να σχηματίσουν μια, εικονικά πάντα, αταίριαστη κυβέρνηση, με τις προτροπές και τις ευλογίες των εταίρων μας, Ευρωπαίων και μη, καθώς και των εγχώριων βαρόνων των μίντια.

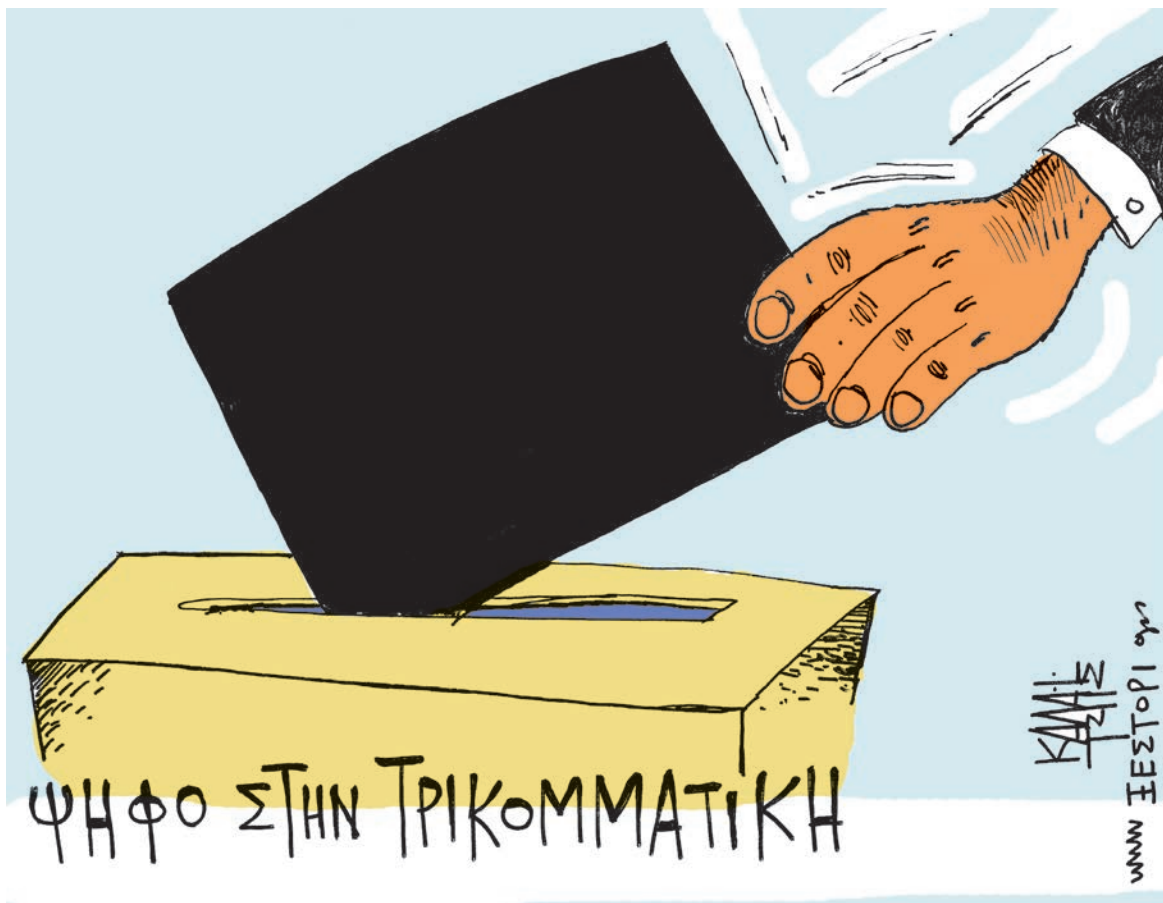
Το «παραμύθι» για να στηθεί αυτός ο πολιτικός γάμος είχε πολύ νωρίτερα φιλοτεχνηθεί: η «σωτηρία της χώρας» και η αποφυγή τής εξόδου από την ευρωζώνη. Είχε βρεθεί και «δράκος»: η προοπτική ανάδειξης στην εξουσία των «αντιμνημονιακών» δυνάμεων, κάτι που θα έστελνε την Ελλάδα στο πυρ το εξώτερον...

Και ύστερα ήρθε η τρόικα

Και μετά ήρθε η τρόικα. Ο «μήνας του μέλιτος» τελείωσε απότομα και μέσα στο κατακαλόκαιρο άρχισαν οι αλληπάλληλες επαφές του υπουργού Οικονομικών με τους εκπροσώπους των δανειστών, οι συσκέψεις των πολιτικών αρχηγών και τούμπανιν. Οι απειλές κι οι εκβιασμοί έδιναν κι έπαιρναν και οι κήνσορες της ενημέρωσης «έπαιξαν τα ρέστα τους» επί ένα τρίμηνο περίπου.

Η υπόθεση είχε μεγάλη πλοκή, με αρκετά επεισόδια. Κατέληξε, όμως, στις αρχές Νοεμβρίου σε τρίτο μνημόνιο, πολύ χειρότερο από τα προηγούμενα. Οι «κόκκινες γραμμές» του ΠΑΣΟΚ έγιναν «πράσινα βατράχια», ενώ η ΔΗΜΑΡ φάνηκε να ανθίσταται κατά τι παραπάνω, δηλώνοντας «παρών» στην κρίσιμη ψηφοφορία της 7ης Νοεμβρίου στη Βουλή, χωρίς όμως να διαταράξει επί της ουσίας την κυβερνητική συνοχή, η οποία, αν και τραυματισμένη, κατάφερε να περάσει το επίμαχο νομοσχέδιο. Η Ελλάδα παρέμεινε σε «ευρωπαϊκή τροχιά», με την ελληνική κοινωνία, όμως, να βρίσκεται στη χειρότερη μεταπολιτευτική περιδίνηση.

Η εφαρμογή της συνταγής υπήρξε μια άλλη πονεμένη ιστορία, καθώς οι υποχρεώσεις που απέρρεαν από τα ψηφισθέντα ήταν κάτι παραπάνω από δυσβάσταχτες. Δύο ήταν τα βασικά αγκάθια, με δεδομένο ότι οι περικοπές μισθών και συντάξεων, με παράλληλη αύξηση της φορολογίας και των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, ήταν πλέον σχετικά εύκολες, καθώς υπήρχε η τεχνογνωσία από την προηγούμενη κυβέρνηση: οι αποκρατικοποιήσεις

και απολύσεις στο Δημόσιο. Στο πρώτο ζήτημα, ο πρωθυπουργός, ο οποίος δήλωνε προεκλογικά πως θα «έτρωγε σίδηρα για να φέρει επενδύσεις», άρχισε να περιφέρεται σαν τον μικροπωλητή που θέλει να ξεπουλήσει τηνπραμάτεια, ενώ παράλληλα δεν ξέχασε να βολέψει διάφορους φίλους του επιχειρηματίες. Στο δεύτερο ζήτημα, αφού ξεπατίκωσε διάφορες θεωρίες περί αξιολόγησης, επιχείρησε να ενεργοποιήσει τα χειρότερα αντανάκλαστικά «κοινωνικού αυτοματισμού» κάνοντας λόγο για «άχρηστους δημόσιους υπαλλήλους», για προνομιούχους και για «ιερές αγελάδες», πατώντας πάνω στις χρόνιες παθολογίες του Δημοσίου, για τις οποίες προφανώς είναι υπεύθυνοι ο ίδιος αλλά και πολλά από τα κορυφαία στελέχη της κυβέρνησής του.

Ακροδεξιά ατζέντα

Ενα ξεχωριστό, αλλά διόλου άσχετο με τα προαναφερθέντα, κεφάλαιο της διακυβέρνησης Σαμαρά έχει να κάνει με την «ακροδε-

Στον ένα χρόνο της τρικομματικής κυβέρνησης, η χώρα μας προσθέτει ανέργους και λουκέτα. Το ΑΕΠ ψαλιδίζεται και το εργατικό δίκαιο μετετράπη σε tabula rasa.

ξιά ατζέντα». Ο πρωθυπουργός είχε δώσει δείγματα γραφής προεκλογικά κάνοντας λόγο για «ανακατάληψη των πόλεων», χωρίς όμως να διευκρινίζει αν στην εφαρμογή τού συγκεκριμένου σχεδίου περιελάμβανε μόνο το κράτος ή και το ακροδεξιό παρακράτος. Η πρόσφατη σύμπλευση του κυβερνώντος κόμματος με το μόρφωμα της Χρυσής Αυγής στο ζήτημα του αντιρατσιστικού νομοσχεδίου αποδεικνύει πως οι εν λόγω θεωρίες μόνο αστήρικτες δεν είναι. Η πρακτική εφαρμογή μια τέτοιας πολιτικής γραμμής προφα-

νώς χρειαζόταν την εξίσου αυστηρή κι απαρέγκλιτη εφαρμογή του δόγματος «τάξη κι ασφάλεια», αιχμή της οποίας υπήρξε ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη, Νίκος Δένδιας. Πιστός στην αρχή των «δύο άκρων» αλλά και στο ότι «δεν μπορούν να υπάρχουν γαλατικά χωριά» έχει, μέχρι στιγμής, στο ενεργητικό του αρκετά σημαντικά «επιτεύγματα»:

Πρώτον, τη μετατροπή της Αστυνομίας σε εταιρεία σεκιούριτι επιχειρηματιών, σε πολλές περιπτώσεις εις βάρος εργατικών αγώνων, όπως αυτός της Χαλυβουργίας. Δεύτερον, σε άλλες περιπτώσεις, όπως στις Σκουριές Χαλκιδικής, πέτυχε επιπλέον να μετατρέψει μια περιοχή σε εμπόλεμη ζώνη. Τρίτον, κατάφερε να μην αφήσει αμφιβολία σε κανένα σκεπτόμενο πολίτη πως η Αστυνομία διατηρεί ακροδεξιούς θύλακες στο εσωτερικό της, αλλά και ότι ο πολιτικός προϊστάμενός της τούς «κλείνει το μάτι», μη διστάζοντας ακόμη και να απειλήσει ξένα μέσα με μηνύσεις, όπως τον βρετανικό «Guardian».

Διεδικώντας τη δικαίωση

«Τίποτα δεν θυμίζει την Ελλάδα όπως ήταν πριν από ένα χρόνο» κόμπαζε ο πρωθυπουργός, Αντώνης Σαμαράς, λίγες ημέρες πριν από τη συμπλήρωση ενός έτους θητείας της διακυβέρνησής του. Δίπλα του κοντοστεκόταν και μειδιούσε ο σαλπικτής της μνημονιακής λιτότητας από τα τέλη του 2009, Ζαν Κλοντ Γιούνκερ, με το αλησμόνητο «the party is over». Τώρα διεμήνυε πως «τα δύσκολα για τη χώρα δεν έχουν περάσει, υπάρχει ακόμα ανηφόρα». Παράλληλα, δεν φρόντισε να ενισχύσει τον εγχώριο μύθο του με αυτοκριτικές παρεμβάσεις του τύπου «ουδείς αναμάρτητος», όπως έκανε ο Αντώνης Σαμαράς. Ούτε καν για τον λανθασμένο δημοσιονομικό πολλαπλασιαστή του ΔΝΤ.

Ο πρωθυπουργός διεκδικεί τη δικαίωσή του μόνο σε ό,τι αφορά τις ημέρες πριν αναλάβει επικεφαλής του κυβερνητικού συνασπισμού. Η Ελλάδα πράγματι ήταν διαφορετική ένα χρόνο πριν. Στον ένα χρόνο της διακυβέρνησής του, η χώρα μας προσθέτει ανέργους με γεωμετρική πρόοδο, τα λουκέτα στην πραγματική οικονομία πολλαπλασιάζονται, το ΑΕΠ ψαλιδίζεται ανά μήνα και το λαμπρό επιστημονικό δυναμικό χτυπά τις πόρτες του πιο εύρωστου Βορρά. Το εργατικό δίκαιο μετετράπη σε tabula rasa, ενώ από τον κατώτατο μισθό αφαιρέθηκαν 165 ευρώ.

Τα 18 σημεία του Αντώνη Σαμαρά για την οικονομική και κοινωνική ανασύνταξη συναντούσαν τις επτά προτάσεις του Φώτη Κουβέλη για την «άμεση διακυβέρνηση της χώρας» και τις 6 προτάσεις του Ευάγγελου Βενιζέλου για την «ομαλή έξοδο από την κρίση». Προτάσεις - σημεία που συμπτύχθηκαν στην περιβόητη μετεκλογική προγραμματική συμφωνία των κυβερνητικών εταίρων για να... ξεθωριάσουν λίγους μήνες μετά. Εν ολίγοις, πέρα από τη σωρεία ανεκπλήρωτων δεσμεύσεων εκ μέρους της τρικομματικής διακυβέρνησης, το κυβερνητικό success story ανοίγει ελέω ύφεσης ένα δημοσιονομικό κενό για τη διετία 2015 - 2016 4,2 δις., κενό από το οποίο αναδύεται νέος γύρος μέτρων το ερχόμενο διάστημα.

Τα μπρος πίσω της κυβέρνησης

- Το σημείο 2 της κυβερνητικής προγραμματικής συμφωνίας προβλέπει τη συλλογική αυτονομία, ότι το ύψος του μισθού στον ιδιωτικό τομέα συμφωνείται μεταξύ των κοινωνικών εταίρων. Στην πραγματικότητα, προωθείται άμεσα, με απόφαση του υπουργικού συμβουλίου, μηχανισμός με βάση τον οποίο ο μισθός θα καθορίζεται κάθε χρόνο από την κυβέρνηση σύμφωνα με τους οικονομικούς δείκτες. Επιπλέον υπάρχουν μεθοδεύσεις που οδηγούν σε νέα μείωση του κατώτατου μισθού μέσω των προγραμμάτων κοινωφελούς εργασίας, καθώς οι καθαρές αμοιβές ορίζονται, κατά παρέκκλιση της ισχύουσας νομοθεσίας, σε 490

ευρώ μηνιαίως για ωφελούμενους - εργαζόμενους ηλικίας 25 ετών και άνω και σε 17,1 ευρώ ημερησίως και όχι πάνω από 427 ευρώ μηνιαίως για ωφελούμενους - εργαζόμενους ηλικίας κάτω των 25 ετών.

- Το σημείο 8 προβλέπει μείωση του ΦΠΑ για την εστίαση στην προηγούμενη κλίμακα. Σήμερα, το υπουργείο Οικονομικών διεκδικεί την πιλοτική εφαρμογή του ΦΠΑ στην εστίαση στο 13% για 6 μήνες.

- Το σημείο 9 αποκλείει μετ' επιτάσεως τις απολύσεις στο Δημόσιο. Η κυβέρνηση έχει δεσμευτεί να δείξει την πόρτα της εξόδου σε 4.000 εργαζομένους του Δημοσίου το 2013

και σε 11.000 το επόμενο έτος. Συν τοις άλλοις, 25.000 εργαζόμενοι θα υπαχθούν στο σχέδιο διαθεσιμότητας - κινητικότητας αμειβόμενοι για ένα χρόνο με το 75% του βασικού μισθού. Οσοι δεν μετακινηθούν στο συρρικνωμένο κράτος από τις καταργήσεις οργανισμών θα απολυθούν.

- Το σημείο 10 προβλέπει την άμεση αντικατάσταση του Ειδικού Τέλους Ακινήτων και όλων των φόρων επί της Ακίνητης Περιουσίας με ενιαίο προοδευτικό φόρο. Ως γνωστόν, το ΕΕ-ΤΗΔΕ παρατάθηκε και το 2013, με μια ισχυρή μείωση 15%, που όμως αντισταθμίστηκε μέσω άλλων παρεμβάσεων.

Δίπλα στους... ξεχασμένους της ζωής

Η ΕΡΤ κοντά στην κοινωνία δίχως ανταποδοτικό τέλος

«**Σ**ε ονομάζουν «Ανθρωπάκο», «Ανθρωπάκο Κοινό»... Λένε πως μια καινούργια εποχή έχει αρχίσει, η «Εποχή του Κοινού Ανθρωπάκου». Δεν το λες εσύ αυτό, Ανθρωπάκο. Το λένε εκείνοι, οι αντιπρόεδροι των μεγάλων εθνών, όσοι προβάλλονται για εργατοπατέρες, οι μετανιωμένοι γιοι αστικών οικογενειών, οι πολιτικοί φιλόσοφοι. Όλοι αυτοί σου «χαρίζουν» το μέλλον σου, χωρίς όμως να ρωτάνε το παρελθόν σου...»

Αλήθεια, πόσοι άκουσαν την «κραυγή» απόγνωσης του Βίλχελμ Ράιχ; Λίγοι, εάν σκεφτεί κανείς πόσο απροετοίμαστη βρέθηκε η κοινωνία, αδύναμη να αντιμετωπίσει τα διπλά «μηνύματα» της λέξης «αλληλεγγύη». Μια λέξη που μπήκε στη ζωή μας όταν αυτή έγινε δύσκολη... Για να αποδειχτεί πολύτιμο εργαλείο, στη συνέχεια, τόσο πολύτιμο που χρησιμοποιήθηκε ακόμη και από την άλλη πλευρά. Στα χρόνια του μνημονίου, στην εποχή του «μαύρου» που προηγήθηκε στις ζωές μας μέχρι να ακολουθήσει αυτό της Ελληνικής Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης, ο κοινωνικός αποκλεισμός γιναντώθηκε...

Αστεγοί, μετανάστες, ουσιοεξαρτημένοι, άνεργοι και νεόπτωχοι δημιούργησαν το μωσαϊκό της νέας Ελλάδας, την εικόνα που απαγορεύτηκε από το ΕΣΡ, σε μια προσπάθεια να προσποιηθούμε πως δεν υπάρχει. Κι όμως... Τα αντανάκλαστα βρέθηκαν. Και κοινωνικές δομές δημιουργήθηκαν, απλώνοντας ένα δίχτυ αλληλεγγύης. Κοινωνικά ιατρεία και φαρμακεία, κοινωνικά παντοπωλεία και φροντιστήρια, συλλογικές κουζίνες, ανταλλακτικά παζάρια.

Η Ελληνική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση στάθηκε δίπλα σε αυτές τις δομές, προβάλλοντας τις προσπάθειες, δίχως ανταποδοτικό τέλος. Ήταν η φωνή του μετανάστη, των διαπομπευμένων οροθετικών, των τοξικοεξαρτημένων που δίνουν μάχη ζωής μέσα από τα προγράμματα απεξάρτησης, των κοινωνικά αποκλεισμένων. Ήταν και η φωνή των αντιφασιστών που βασανίστηκαν στα κρατητήρια της ΓΑΔΑ, των φυλακισμένων.

«Εκφράζω την αλληλεγγύη μου στους εργαζόμενους της ΕΡΤ. Είμαι η φωνή των ανθρώπων που βρίσκονται στην Αμυγδαλέα. Είμαι εδώ, είμαι

κομμάτι αυτής της κοινωνίας. Αλληλεγγύη στους ανθρώπους που ταλαιπωρούνται. Δεν θα μας νικήσουν», έστειλε το μήνυμα ο Νασίμ, το πρώτο βράδυ του «λουκέτου» έξω από το Ραδιομέγαρο. Και δεν ήταν ο μόνος.

Η αλληλεγγύη στην ΕΡΤ ήρθε αφού πρώτα είχε δοθεί. Ήρθε από τις πρωτοβουλίες μεταναστών, που μέσω των δημόσιων συχνοτήτων αντιμετωπίστηκαν με αξιοπρέπεια, την ώρα που η πλειονότητα των ιδιωτικών ΜΜΕ έβγαζε κραυγές ακροδεξιού μίσους και κυβερνητικής προπαγάνδας. Τα κέντρα κράτησης μεταναστών ήταν αναγκαία για την κυβέρνηση, όπως και για τους «εταίρους» της στην ενημέρωση. Για αυτούς ποτέ δεν υπήρξε απεργία πείνας και απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης, έστω κι αν οι καταγγελίες των Γιατρών του Κόσμου, της Διεθνούς Αμνηστίας και των διεθνών οργανισμών έκαναν το γύρο της υφής.

Σε πρόσφατη επιστολή του προς τον υπουργό Δημόσιας Τάξης, ο Συνήγορος του Πολίτη έκρουσε τον κώδωνα του κινδύνου για τους ανηλίκους που κρατούνται στα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Χαρακτήρισε απαράδεκτη τη μακροχρόνια κράτηση ανηλίκων και τόνισε την ανάγκη, βάσει και των προβλέψεων των διεθνών συμβάσεων, του περιορισμού της στον ελάχιστο δυνατό χρόνο, ώστε να καταγραφούν τα στοιχεία τους και να οδηγηθούν σε χώρο φιλοξενίας ή να συνενωθούν με συγγενικά τους πρόσωπα. Να σημειωθεί πως ο χρόνος κράτησης των ανηλικών μεταναστών φτάνει μέχρι και τους τέσσερις μήνες.

Δεν συμμετείχε στη διαπομπή

Κάτι ανάλογο συνέβη και στην περίπτωση των οροθετικών γυναικών. Το βρόμικο παιχνίδι του Ανδρέα Λοβέρδου έπαιξαν με περίσσια χάρη τα περισσότερα ιδιωτικά ΜΜΕ, διαπομπεύοντας χωρίς κανέναν ενδοιασμό τις χρήστριες ουσιών. Μας το θυμίζει η πρωτοβουλία των διωκόμενων οροθετικών: «Θέλουμε να θυμίσουμε ότι η ΝΕΤ μέσα από τα δελτία ειδήσεων δεν συμμετείχε στη διαπομπή των 27 οροθετικών γυναικών που ήταν χρήστριες ουσιών, συνελήφθησαν στα τέλη Απριλίου του 2012 και διαπομπεύθηκαν με τις φωτογραφίες τους, ονόματα, τόπο κατοικίας, με

στές που του επέβαλαν δύο προφυλακίσεις. Επιπλέον, ενώ ο νόμος ορίζει την προφυλάκιση στους 12 μήνες, η οποία μπορεί να παραταθεί σε εξαιρετικές περιπτώσεις στους 18 μήνες, το αρμόδιο

Η κρατική τηλεόραση και ραδιοφωνία είναι η φωνή των μεταναστών και των αντιφασιστών που βασανίζονται στα κρατητήρια της ΓΑΔΑ, η φωνή των φυλακισμένων.

εισαγγελική εντολή. Παρουσίασε στα δελτία ειδήσεων τις φωτογραφίες θολές και χωρίς ονόματα. Αντίθετα, τα ιδιωτικά κανάλια τότε συμμετείχαν με ζήλο στη διαπομπή που κατέστρεψε τις ζωές αυτών των γυναικών και υιοθέτησαν μια ακραία αντιδημοκρατική πράξη, γινόμενα έτσι απόλυτα συνένοχα».

Η παρανομία και η φασιστική φύση της πράξης αυτής των τότε υπουργών Λοβέρδου και Χρυσόχοϊδη έχει πλέον και τη βούλα των δικαστικών αποφάσεων, αφού όλες οι κακουργηματικές κατηγορίες εναντίον αυτών των γυναικών κατέπεσαν και η υγειονομική διάταξη, πάνω στην οποία είχε στηριχτεί αυτό το κυνήγι μαγισσών, καταργήθηκε οριστικά πριν από ένα μήνα.

Στο στόχαστρο η LGBT κοινότητα

Αρκετές δεκαετίες μετά το Stonewall, τότε που ξεγέρθηκε, πάλεψε και κατέκτησε το δικαίωμα της ελεύθερης ερωτικής έκφρασης, η LGBT κοινότητα βρίσκεται, πλέον, αντιμέτωπη με μια άνευ προηγουμένου ρατσιστική επίθεση. Οι επιθέσεις ακροδεξιών αποτελούν συχνότατο φαινόμενο, την ώρα που η κοινωνία συντηρητικοποιείται σε τέτοιο βαθμό ώστε να επιτρέπει φασίζουσες συμπεριφορές που τη φέρνουν πολλά χρόνια πίσω. Οι τελευταίες καταγγελίες έρχονται από τη Θεσσαλονίκη και αφορούν τις καθημερινές, αναίτιες προσαγωγές διεμφυλικών ατόμων, ενόψει και του Thessaloniki Pride. Σε όλες τις περιπτώσεις καταγγέλθηκε απαράδεκτη και προσβλητική συμπεριφορά των αστυνομικών, που έφτασαν στο σημείο να προσαγάγουν και δικηγόρο, η οποία επίσης κατήγγειλε απαράδεκτη και εξευτελιστική συμπεριφορά.

Η Ζωντανή Βιβλιοθήκη στην Κόρινθο

Φαντάσου ένα βιβλίο που μιλάει... Με λόγια που δεν είναι απαραίτητα ευχάριστα. Λόγια που σε κάνουν να σκεφτείς κι όχι απαραίτητα να στείλεις αυθόρμητο χαμόγελο. Να σκεφτείς! Η Ζωντανή Βιβλιοθήκη μετράει ήδη τέσσερα χρόνια ζωής και όσο ο καιρός περνάει, αποδεικνύεται όλο και εντονότερα η αναγκαιότητά της... Εκεί τα βιβλία «ζωντανεύουν» και προκαλούν τον «αναγνώστη» να έρθει αντιμέτωπος με τις ενδόμυχες φοβίες του.

Σε μια εποχή όπου ο ρατσισμός και η στοχοποίηση της διαφορετικότητας δείχνει να παίρνει ανεξέλεγκτες διαστάσεις, η κατανόηση και η αποδοχή της ποικιλομορφίας μπορεί να είναι η μόνη απάντηση στη βία που προκαλεί ο φόβος για το ξένο.

Η Ζωντανή Βιβλιοθήκη προτείνει την ανθρώπινη επαφή ως το καλύτερο αντίδοτο στις διακρίσεις, και μια φιλική κουβέντα πρόσωπο με πρόσωπο με τα «ζωντανά βιβλία», με ανθρώπους δηλαδή που αφηγούνται πώς έχουν δεχτεί τον ρατσισμό μέσα από τα προσωπικά τους βιώματα, ως το απλούστερο εργαλείο για την κατανόηση του άλλου και την αντιμετώπιση της άγνοιας που γεννά προκαταλήψεις. Την Κυριακή 23 Ιουνίου, 3 ημέρες μετά την Παγκόσμια Ημέρα Προσφύγων, από τις 15.00 ως τις 20.00, η Ζωντανή Βιβλιοθήκη θα βρίσκεται στο Κέντρο Νέων Κορίνθου, στην Κολιάτσου 112, στην Κόρινθο. Ο χώρος είναι προσβάσιμος στα άτομα με αναπηρία, ενώ θα υπάρχει και κατάλογος βιβλίων σε μεγαλογράμματη γραμματοσειρά. Θα παρέχεται ακόμα «ζωντανό λεξικό» (διερμηνεία) στα αγγλικά, αλλά και στην ελληνική νοηματική γλώσσα, στην περίπτωση που ο αναγνώστης δεν μιλάει τη γλώσσα του βιβλίου.

Δώδεκα μέρες απεργία πείνας από τον Σακκά

Ο Κώστας Σακκάς, κρατούμενος στις φυλακές του Κορυδαλλού, βρίσκεται στη 12η μέρα απεργίας πείνας. Ζητώντας να αφεθεί ελεύθερος καθώς έχει παρέλθει προ πολλού το ανώτατο όριο της κράτησής του χωρίς δικαστική απόφαση. Βρίσκεται προφυλακισμένος 2 χρόνια και 6 μήνες, κατηγορούμενος για συμμετοχή στη Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς. Τα χρονικά όρια της προσωρινής κράτησης ορίζονται ρητά και αυστηρά όχι μόνο στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Βρίσκεται 3 χρόνια στη φυλακή χωρίς δίκη, κατηγορούμενος για τους Πυρήνες της Φωτιάς

Ο «χρυσός» του μέλλοντός μας

Παρά το άρθρο 345 της Συνθήκης της Ε.Ε. που κατοχυρώνει την αρχή της ουδετερότητας στην ιδιοκτησία του νερού, η Ε.Ε. πριμοδοτεί, μέσα από αθέατες και συχνά αδιαφανείς διαδικασίες, την ιδιωτικοποίησή του

«Το νερό ανήκει σε όλους!» είπε θυμωμένη η Λητώ, η μητέρα του Απόλλωνα και της Αρτεμης, μεταμορφώνοντας σε βάτραχους τους εγωιστές χωρικούς από τη Λυκία, όταν την εμπόδισαν να ικανοποιήσει τη δίψα της και τη δίψα των παιδιών της. Αν η Λητώ ζούσε σήμερα, στις μέρες της παντοκρατορίας του νεοφιλελευθερισμού, θα περιφερόταν διψασμένη στις φαβέλες της Λατινικής Αμερικής, στις παρακουπόλεις της Ασίας και τα γκέτο των δυτικών μητροπόλεων. Οι πρίγκιπες της βιομηχανίας υδάτων, όμως, μεταμορφώνονται αυτόματα σε βάτραχους, μόλις αποκτήσουν τον έλεγχο του νερού.

Το 2011, ο Βίλεμ Μπούιτερ, επικεφαλής οικονομολόγος της Citigroup, σε έκθεση του οίκου για τις επενδύσεις στο νερό, υποστήριζε ότι «το νερό θα γίνει τελικά το πιο σημαντικό φυσικό εμπόρευμα, ξεπερνώντας το πετρέλαιο, το χαλκό, τα γεωργικά προϊόντα και τα πολύτιμα μέταλλα». Η γλωσσολογική και όχι μόνο μετεξέλιξη του νερού από αγαθό –προσβάσιμο σε όλους– σε εμπορεύσιμο είδος με δυνατότητες κερδοφορίας είχε ήδη συντελεστεί από τη δεκαετία του '80, οπότε ξεκίνησαν οι πρώτες ιδιωτικοποιήσεις εταιρειών ύδρευσης διεθνώς, με πεδίο αρχικής εφαρμογής τη Χιλή του Πινοσέτ. Εκεί όπου πλέον το 85% των νερών πρώτης κατηγορίας (ποταμιά και λίμνες) δεν ανήκει στη χώρα αλλά στην πολυεθνική ισπανική εταιρεία παραγωγής ενέργειας ENDESA και όλες οι εταιρείες ύδρευσης, παροχής πόσιμου νερού και αποχέτευσης βρίσκονται στα χέρια μεγάλων οικονομικών οργανισμών και πολυεθνικών εταιρειών.

Από αγαθό, εμπόρευμα

Η αγορά νερού δεν αφορά μόνο τη μακρινή Λατινική Αμερική αλλά επεκτείνεται στην καρδιά της ανεπτυγμένης Ευρώπης. Παρά το γεγονός ότι το άρθρο 345 της συνθήκης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατοχυρώνει την αρχή της ουδετερότητας στην ιδιοκτησία, στην πραγματικότητα οι ευρωπαϊκές ελίτ και τα θεσμοθετημένα όργανα της Ε.Ε. πριμοδοτούν μέσα από αθέατες και συχνά αδιαφανείς διαδικασίες την ιδιωτικοποίηση του νερού. Η οικονομική ύφεση και η ένταξη των χωρών του Νότου σε μνημονιακές συμβάσεις αποτέλεσαν νομιμοποιητικό επιχείρημα για τη δρομολόγηση γενικευμένων διαδικασιών εκποίησης δημόσιας περιουσίας, απ' τις οποίες δεν εξαιρούνται οι εταιρείες ύδρευσης.

Για την Ελλάδα και την Πορτογαλία η αποκρτικοποίηση των εταιρειών ύδρευσης και αποχέτευσης περιγράφεται ρητά ως όρος για τις δανειακές συμβάσεις των δύο χωρών, με την Πορτογαλία να έχει εγγράψει ήδη στο ενεργητικό της σχετική απόπειρα στην περιοχή

Το νερό θα γίνει τελικά το πιο σημαντικό φυσικό εμπόρευμα, ξεπερνώντας το πετρέλαιο, τον χαλκό, τα γεωργικά προϊόντα και τα πολύτιμα μέταλλα

Πάσος ντε Φερέιρα που οδήγησε στην αύξηση των τιμολογίων κατά 400%. Στη μνημονιακή Ελλάδα η αρχή έγινε με την ΕΥΑΘ, όπου ήδη είναι σε εξέλιξη η διαγωνιστική διαδικασία για την πώληση του 51% της εταιρείας, για να ακολουθήσει στο β' εξάμηνο η ΕΥΔΑΠ. Η τοπική κοινωνία έχει εκφράσει με κάθε τρόπο την αντίθεσή της, ζητώντας με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου δημοψήφισμα. Το επενδυτικό σχήμα που θα επιλεγεί θα δώσει περίπου 100 εκατ. εξασφαλίζοντας για τα επόμενα χρόνια κερδοφορία ύψους 600 εκατ. ευρώ περίπου, χωρίς να συνυπολογι-

στεί η λυματολάσπη που μπορεί επίσης να αποτελέσει κερδοφόρο παράγοντα. Αντίθετα, στη σύμβαση ορίζεται ότι από τα 350 εκατ. ευρώ που απαιτούνται τα επόμενα χρόνια για επενδύσεις στον εκσυγχρονισμό του δικτύου, ο επενδυτής θα βάλει μόνο τα 90 και τα υπόλοιπα θα τα επωμιστούν το Ελληνικό Δημόσιο και η ΕΥΑΘ παγίων που θα παραμείνει υπό κρατικό έλεγχο. Από τα 4 επενδυτικά σχήματα που εκδήλωσαν ενδιαφέρον –μεταξύ των οποίων και η Κίνηση 136 που συνιστά πρωτοβουλία πολιτών ενάντια στην ιδιωτικοποίηση– στη β' φάση προ-

κρίθηκαν το σχήμα της ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ από κοινού με εταιρεία ισραηλινών συμφερόντων και τον επιχειρηματία Αποστολόπουλο και η γαλλική Suez από κοινού με την ΑΚΤΩΡ του «εθνικού» μας εργολάβου, εκδότη, χρυσοθήρα και εσχάτως νερούλα.

Οι βαρόνοι διεκδικούν

Αλλά και η εταιρεία Suez, αγγελιαφόρος της οποίας υπήρξε ο πρόεδρος Ολάντ στη χώρα μας, από τη Βολιβία και τη Νότια Αφρική μέχρι την Αργεντινή έχει κυρίαρχο ρόλο στις ιδιωτικοποιήσεις νερού. Αυτή τη στιγμή διεκδικεί από την αργεντινική κυβέρνηση 1,7 δισ.

δολάρια, αφού η κυβέρνηση διέκοψε τη συνεργασία με τη γαλλική εταιρεία βλέποντας τα τιμολόγια νερού να αυξάνονται κατά 88%. Το μεγαλύτερο πλήγμα, όμως, η γαλλική εταιρεία το δέχτηκε στην έδρα της, στη γαλλική πρωτεύουσα. Τον Νοέμβριο του 2008, το Δημοτικό Συμβούλιο αποφάσισε να μην ανανεώσει τη σύμβαση με τις ιδιωτικές εταιρείες Suez και Veolia και να ιδρύσει τη δημοτική εταιρεία Eau de Paris. Για πρώτη φορά από το 1983 οι δημότες του Παρισιού είδαν τα τιμολόγια να πέφτουν κατά 8%.

Κορυφαία στιγμή για το κίνημα για το νερό ήταν το 2000 στη Βολιβία, αυτό που κωδικοποιήθηκε ως η επανάσταση του νερού. Στη Βολιβία, τα νοικοκυριά είχαν φτάσει να πληρώνουν το 20% του εισοδήματός τους για το νερό, ενώ απαγορευόταν ακόμα και η συλλογή νερού από βροχή. Το 2000 ξέσπασαν μαζικές διαδηλώσεις και συγκρούσεις, με επίκεντρο την πόλη Κοτσάμπάμα, που αποκρυσταλλώθηκαν σ' ένα κίνημα άμεσης δημοκρατίας και άνοιξαν νέες σελίδες στην ιστορία της Βολιβίας.

Ερευνες αποδεικνύουν ότι το κόστος ώστε να έχει κάθε άνθρωπος 10 λίτρα καθαρό νερό τη μέρα, ανέρχεται σε μόλις 2 δολάρια το χρόνο. Οι βαρόνοι του νερού διεκδικούν πολύ περισσότερα, διεκδικούν τον εκποτισμό της ζωής, την αποστέρηση από το περιεχόμενο της και την υποβάθμισή της σε μίζερη επιβίωση. Γι' αυτό και ο αγώνας για το νερό είναι αγώνας για να νικήσει η ζωή, δραπετεύοντας από το σκοτεινό φωταγωγό και ανοίγοντας μια χαραμάδα στον ορίζοντα.

Το γαλατικό χωριό ενάντια στους χρυσοθήρες

Το 50 π.Χ., όλη η Γαλατία είχε πέσει στα χέρια των Ρωμαίων... εκτός από τους κατοίκους ενός μικρού χωριού της Αρμορικής. Οι κάτοικοί του αντιστέκονταν στους Ρωμαίους χάρη στις υπερφυσικές δυνάμεις των μαγικών φίλτρων του Πανοραμίξ. Όλες οι προσπάθειες του Ιούλιου Καίσαρα να υποτάξει το χωριό απέτυχαν. Το γαλατικό χωριό παρέμεινε ελεύθερο για να εμπνέει τους αγώνες των ανθρώπων, αποδεικνύοντας ότι η ουτοπία μπορεί να είναι και μια στιγμή του παρόντος. Πολλούς αιώνες μετά, στον 3ο χρόνο μετά Μνημόνιο, 600 χιλιόμετρα βορειοανατολικά, αναβιώνουν ο θρύλος του Αστερίξ με το μύθο του Μίδα, εκεί όπου οι απόγονοι των Γαλατών παλεύουν ενάντια στους χρυσοθήρες, στη Χαλκιδική.

Εκεί, στη γενέτειρα του Αριστοτέλη, διασταυρώνεται η άποψη του φιλοσόφου περί ηθικής με το δίλημμα του Μπαντιού για την ηθική της αγοράς, που ακυρώνει κάθε προοπτική χειραφέτησης και την ηθική της αλήθειας ως απελευθερωτικής δύναμης. Αγνοώντας τα παθήματα του Μίδα για μια ευχή που μετατράπηκε σε κατάρρα, οι σύγχρονοι βασιλιάδες στη Χαλκιδική ζητούν την ίδια ακριβώς χάρη από το θεό Διόνυσο, στο σύγχρονο του

κατάλυμα στο μέγαρο Μαξίμου, ό,τι πιάνουν, βουνά, δάση, νερά (αναλώσιμα είδη στη ρητορική της ανάπτυξης), να μετατρέπονται σε χρυσό. Μόνο που αυτή τη φορά δεν είναι μύθος, αλλά η πραγματική ιστορία μιας περιοχής όπου τα βουνά είναι τρυπημένα, τις λίμνες τις αποκαλούν χαβούζες, οι θάλασσες βράφονται κόκκινες και στα καφενεία αντηχεί η βραχνάδα των παλιών μεταλλωρύχων.

Η ιστορία της Χαλκιδικής είναι συνδεδεμένη με τη μεταλλευτική δραστηριότητα. Αυτή χρηματοδότησε το μακεδονικό βασίλειο και τις εκστρατείες του Μεγάλου Αλεξάνδρου, τους φόρους στο σουλτάνο, τα κέρδη του Μποδοσάκη μεταπολεμικά. Οι μνήμες των προσφύγων από

τη Μικρά Ασία, τα φαντάσματα ατυχών που χάθηκαν σε εργατικά ατυχήματα, το πείσμα της απεργίας του 1977 στοίχειωσαν τα μεταλλεία. Κι ύστερα ήρθε η TVX και έφυγε εγκαταλείποντας παντού ανεξέλεγκτες αποθέσεις τοξικών και απλήρωτους εργαζόμενους. Οι Καναδοί επέστρεψαν με τους Έλληνες φίλους τους και εγκαταστάθηκαν στον Κάκκαβο για να μετατρέψουν το αρχέγονο δάσος σ' ένα απέραντο νεκροταφείο χρυσού και να καταστρέψουν όσα δεν μπόρεσαν να καταστρέψουν ούτε οι ναπάλμ στον Εμφύλιο.

Το βουνό των ανταρτών όμως κουβαλάει τη μνήμη της αντίστασης. Οι λεγόμενες του Ιούλιου Δένδια έπιασαν δύο αιχμαλώτους αλλά το γαλατικό χωριό συνεχίζει να αντιστέκεται στη δημοκρατία του Ελντοράντο. Η σιωπή είναι χρυσός λένε. Στην Ιερισσία η σιωπή έσπασε. Εγινε κραυγή ζωής. Ενάντια στην πολιορκία, την εισβολή, τη φυλάκιση... ενάντια στην έρημο που τους επέβαλαν ως πεπρωμένο.

Το μήνυμα της Ιερισσού αντηχεί σε όλη τη χώρα, γιατί είναι συνάμα πρόταση για παραγωγική ανασυγκρότηση ενταγμένη σ' ένα πλαίσιο περιβαλλοντικής και πολιτιστικής κληρονομιάς και διάβημα χειραφέτησης.

Ξεπούλημα των λιμανιών

Με συνοπτικές διαδικασίες και με άλλη Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου περνά στα χέρια του υπουργού Οικονομικών Γιάννη Στουρνάρα ο Οργανισμός Λιμένος Πειραιώς

«Κορυφή του παγόβουνου» αποτελεί το... ξεπούλημα της ΕΡΤ και η απόλυση των εργαζομένων της με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου.

Την Παρασκευή αποφασίστηκε με συνοπτικές διαδικασίες η εφαρμογή άλλης Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου με βάση την οποία στα χέρια του υπουργού Οικονομικών Γιάννη Στουρνάρα δεν περνά μόνο η ΕΡΤ αλλά και ο Οργανισμός Λιμένος Πειραιώς.

Μετά από αίτημα του ΤΑΙΠΕΔ, το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΛΠ Α.Ε. ενέκρινε προχθές την εγγραφή ως πρόσθετων θεμάτων της τακτικής Γενικής Συνέλευσης του Οργανισμού, που θα γίνει στις 28 Ιουνίου, των ακόλουθων δύο:

1. Τροποποίηση των άρθρων 4 και 5 του Καταστατικού του ΟΛΠ Α.Ε. βάσει του άρθρου πρώτου του Ν. 4092/2012 (Α' 220) και
2. Αντικατάσταση μελών του Δ.Σ. της Εταιρείας.

Τσάρος και στον ΟΛΠ

Τι προβλέπει ο Ν. 4092/2012; Πρόκειται για την επικύρωση από τη Βουλή της από 6 Σεπτεμβρίου 2012 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Τροποποίηση του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του νόμου 3986/2011 «Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015» (Α' 152), όπως ισχύει» (Α' 174) και της από 7 Σεπτεμβρίου 2012 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Κατάργηση ελάχιστου ποσοστού Ελληνικού Δημοσίου σε ΕΛΠΕ, ΔΕΗ, ΟΠΑΠ, ΟΔΙΕ, ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ, ΕΛΤΑ, Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς, Θεσσαλονίκης, Αλεξανδρούπολης, Βόλου, Ελευσίνας, Ηγουμενίτσας, Ηρακλείου, Καβάλας, Κέρκυρας, Λαυρίου, Πατρών και Ραφήνας».

Τι σημαίνει αυτό πρακτικά; Οτι ο κ. Στουρνάρας θα επιλέξει τα νέα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΛΠ και θα αποφασίσει ουσιαστικά για την ανανέωση ή μη της θητείας του Γιώργου Ανωμερίτη

στη θέση του προέδρου και διευθύνοντος συμβούλου του Οργανισμού. Οι αλλαγές στο Καταστατικό του Οργανισμού γίνονται -συμπτωματικά- λίγες ημέρες μετά την κάθοδο του προέδρου του ΠΑΣΟΚ Ευάγγε-

Μεγάλος αριθμός επιστρατευμένων καθηγητών συμμετείχε στην πανελλαδική απεργία της περασμένης Πέμπτης. Απεργήσαμε, παρά τις πιέσεις που ασκήθηκαν και τις απειλές που εκτοξεύθηκαν για διώξεις και αργίες. Και θα το ξανακάνουμε, μέχρι να καταργηθεί η φασιστική έμπνευσης προληπτική επιστράτευση των 85.000 καθηγητών, που βρίσκονται μπροστά στην απειλή της υποχρεωτικής μετάθεσης, διαθεσιμότητας, απόλυσης, ενώ υπερασπίζονται τη δημόσια εκπαίδευση και αντιστέκονται στη διάλυση του δημόσιου σχολείου. Σε περίπτωση που οπουδήποτε στην Ελλάδα, απεργός συνάδελφος τεθεί από το ΥΠΕΠΘ σε διαθεσιμότητα ή διωχθεί ποινικά ή πειθαρχικά, θα συναντήσει τη σύσσωμη αντίδραση του κλά-

Απεργήσαμε, παρά την επιστράτευση

δου μας και όλων των εργαζομένων. Είμαστε σε συνεχή αγωνιστική επαγρύπνηση και ετοιμότητα, καθώς η διαδικασία του «ξαφνικού θανάτου» που εγκαίνιασε η κυβέρνηση με το κλείσιμο της ΕΡΤ, θα συνεχιστεί και μέσα στο καλοκαίρι. Ο αγώνας μας είναι κοινός και θα συνεχιστεί για να καταργηθεί η επιστράτευση, για την ανατροπή της βάρβαρης πολιτικής κυβέρνησης - Ε.Ε. - ΔΝΤ, της πολιτικής του εκφασισμού της δημόσιας ζωής και της κατάργησης των δημοκρατικών και συνδικαλιστικών μας δικαιωμάτων.

Αγγελική Φατούρου, μέλος Δ.Σ. της ΟΛΜΕ

γελου Βενιζέλου στον Πειραιά, ο οποίος κατέστησε σαφές πως δεν δέχεται την παραχώρηση του πλειοψηφικού πακέτου μετοχών του ΟΛΠ σε ιδιώτη, αντιπροτείνοντας την παραχώρηση τμημάτων ή δραστηριοτήτων του μεγαλύτερου λιμανιού της χώρας. Αντίθετα, η Νέα Δημοκρατία προωθεί την παραχώρηση του πλειοψηφικού πακέτου μετοχών του ΟΛΠ Α.Ε.

Ποιος είναι ο ενδιαφερόμενος; Η κινεζική εταιρεία Cosco, με εκπροσώπους της οποίας συναντήθηκε ο πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς στην Κίνα.

Αν και ο πρωθυπουργός φαίνεται να έδωσε το «πράσινο φως» στους Κινέζους, ο Ευάγγελος Βενιζέλος διαφωνεί και επιμένει στη διατήρηση του δημόσιου χαρακτήρα του Οργανισμού. Ας σημειωθεί πως πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος του ΟΛΠ είναι ο Γιώργος Ανωμερίτης, πρώην υπουργός κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ.

Αν ο Ανωμερίτης ταχθεί υπέρ των θέσεων του Ευάγγελου Βενιζέλου, τότε ο υπουργός Οικονομικών αναμένεται να τον αντικαταστήσει στη Γενική Συνέλευση του Οργανισμού που θα γίνει στις 28 Ιουνίου, συμπτωματικά λίγες ημέρες πριν εκπνεύσει η προθεσμία που έχει δώσει η τρόικα στην κυβέρνηση, προκειμένου να αποφασίσει ως προς το μοντέλο ιδιωτικοποιήσεων των λιμανιών.

Αν ο Αντώνης Σαμαράς επιμένει στη θέση του για παραχώρηση του πλειοψηφικού πακέτου μετοχών του ΟΛΠ στους Κινέζους της Cosco (όπως επιμένει και με το «λουκέτο» στην ΕΡΤ), τότε οι δύο άλλοι κυβερνητικοί εταίροι θα πρέπει να αποφασίσουν αν θα γίνουν η... ουρά της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας υιοθετώντας το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας ή αν θα τη «ρίξουν» οδηγώντας τη χώρα σε εκλογές. Ίδωμεν...

Η επισφάλεια γίνεται κανόνας

Πολλοί αμφισβήτησαν το περιβόητο «success story» της τρικομματικής κυβέρνησης, αγνοώντας πως η χώρα μας έχει στεφθεί πρωταθλήτρια στην Ε.Ε. στα ποσοστά της ανεργίας, και μάλιστα με διαφορά. Η συνολική ανεργία αγγίζει το 27%, ενώ στους νέους έως 25 ετών φτάνει το 62,5%.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, το 2012, ένας στους δύο εργαζόμενους βρέθηκε σε καθεστώς ελαστικής ή μερικής απασχόλησης. Υπήρξε μείωση μισθού, κατά μέσο όρο, 22,2% μέσω νέων επιχειρησιακών συμβάσεων για 261.353 εργαζόμενους και μείωση 18,8%, κατά μέσο όρο, μέσω ατομικών συμβάσεων για 94.044 εργαζόμενους - σύνολο 355.397 εργαζόμενοι. Άλλες 49.640 συμβάσεις εργασίας μετατράπηκαν σε μερικής απασχόλησης, ενώ 21.478 συμβάσεις σε εκ περιτροπής συναινετικά και άλλες 13.373 μονομερώς. Η μαύρη εργασία αυξήθηκε, το 2012, στο 36,2%, από 25% το 2010.

Έτσι, στην Ελλάδα εφαρμόζεται πειραματικά ένα νέο υπερ-εuléκτο εργασιακό μοντέλο που στηρίζεται πάνω σε 3 άξονες:

1. Καθεστώς ημιαπασχόλησης και φτηνής εργασίας, χωρίς εγγύηση κατώτατων ορίων στις αποδοχές σε εθνικό, κλαδικό και εθνικό επίπεδο,
2. Ελλειψη συλλογικής προστασίας και ασφάλισης, χωρίς συνταξιοδοτική προοπτική,
3. Αποδυνάμωση των συνδικάτων.

(Υπο)απασχόληση

Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσονται τα προγράμματα «ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης», με χαρακτηριστικότερο το «σχέδιο δράσης για την ενίσχυση της απασχόλησης και της επιχειρηματικότητας των νέων».

Το «σχέδιο δράσης» περιλαμβάνει προγράμματα με διάρκεια έως 6 μήνες, με αμοιβές κατώτερες του κατώτατου μισθού, με κάλυψη των ασφαλιστικών εισφορών από τον ΟΑΕΔ και χωρίς ασφάλιση για σύνταξη.

Στην ίδια κατεύθυνση κινούνται και οι επιδοτούμενες δράσεις απασχόλησης που αφορούν τον πρωτογενή τομέα και τον τουρισμό.

Με αυτό τον τρόπο, επιτυγχάνεται μείωση του ποσοστού της ανεργίας (για -2,5% μιλάει η κυβέρνηση) αλλά μόνο στατιστικά, αφού στην πραγματικότητα πρόκειται για «ανακύκλωση» των ανέργων.

«Να μετατρέψουμε την ΕΡΤ σε σύγχρονο Πολυτεχνείο»

Τι έχουν να πουν οι επιστρατευμένοι του Μετρό στους αγωνιζόμενους της ΕΡΤ;

Ο αγώνας που δίνετε στην ΕΡΤ είναι αγώνας επιβίωσης των εργαζομένων ενάντια στην πολιτική που λεηλατεί ανθρώπινες ζωές και καταστρέφει κάθε δημόσιο αγαθό. Οι εργαζόμενοι στο Μετρό το ζήσαμε και το ζούμε ακόμα. Η άθλια συγκυβέρνηση μας επιστράτευσε έπειτα από αγώνα τριών χρόνων. Στο διάστημα αυτό είχαμε απολύσεις, μετατάξεις, περικοπές, τρομοκρατία, καταστολή και στοχοποίηση. Αντισταθήκαμε έχοντας κάνει 140 ημέρες απεργίας τα τελευταία 2,5 χρόνια, με αποκορύφωμα την απεργία διαρκείας με την οποία εξαναγκάσαμε τους τρεις αρχηγούς να συσκέπτονται επί τρεις ώρες στο Μέγαρο Μαξίμου για να αποφασίσουν τελικά την τιμωρία μας. Σήμερα στο μετρό υπάρχει τρομοκρατία

Αντ. Σταματόπουλος, πρόεδρος Σωματίου Εργαζομένων Λειτουργίας Μετρό Αθήνας (ΣΕΛΑΜΑ)

από τη διορισμένη διοίκηση με μονομερείς μετακινήσεις και φέρνοντας επανειλημμένως τις δυνάμεις καταστολής. Ομως δεν έχουμε λυγίσει. Παρότι είμαστε επιστρατευμένοι εδώ και 5 μήνες, δεν έχουμε σταματήσει να αντιστεκόμαστε με απεργίες, διαμαρτυρίες και άλλες μορφές αγώνα. Γιατί αρνούμαστε να ζήσουμε αδιαμαρτύρητα στην αθλιότητα. Γιατί έχουμε το δικίμο με το μέρος μας.

Τι θεωρείς ότι χρειάζεται να κάνει το εργατικό κίνημα από δω και πέρα;

Δεν χωράει αμφιβολία ότι χρειάζεται να γενικευτεί η σύγκρουση με μαζικές συγκεντρώσεις σε όλες τις πόλεις της Ελλάδας και ιδιαίτερα στην κατάληψη της ΕΡΤ. Ο λαός έχει οδηγηθεί σε εξαθλίωση και φτώχεια. Είναι ξεκάθαρο ότι έρχονται χειρότερες μέρες. Ο

εχθρός είναι κοινός για όλους, γι' αυτό πρέπει όλοι μαζί να αντισταθούμε, με μοναδικό σκοπό την ανατροπή της τρικομματικής κυβέρνησης και αυτής της βαθιάς ανταργατικής πολιτικής. Για να καταργηθούν τα μνημόνια και οι δανειακές συμβάσεις, για να σταματήσει ο λαός να αιμορραγεί προκειμένου να αποπληρωθεί ένας χρέος που δεν δημιούργησε αυτός, για να μην πληρώσουμε εμείς την κρίση του συστήματος.

Ταυτόχρονα, απαιτούμε ανοιχτή δέσμευση από τα κόμματα της αντιπολίτευσης ότι θα καταργήσουν όλα τα μέτρα που παίρνει η σημερινή συγκυβέρνηση. Απαιτούμε να μην κλείσει η ΕΡΤ, να μην απολυθεί κανένας εργαζόμενος! Από δω και πέρα πρέπει να μετατρέψουμε την κατάληψη της ΕΡΤ σ' ένα σύγχρονο Πολυτεχνείο με γενικευμένο απεργιακό αγώνα. Οι πληγές είναι πρόσφατες από τις συγκοινωνίες, τους χαλυβουργούς, τους εκπαιδευτικούς, τους ναυτεργάτες και τόσους άλλους κλάδους. Ηρθε η ώρα να ενωθούμε όλοι μαζί και να παλέψουμε για την ανατροπή.

Βαρίδι η παγκόσμια οικονομική πολιτική

Μετά τους πολίτες και οι αγορές χάνουν την εμπιστοσύνη τους στις κυβερνήσεις

Η παγκόσμια οικονομική κρίση διαρκώς βαθιάει. Έχει ήδη περάσει μισή δεκαετία από το 2008, όταν το αμερικανικό τραπεζικό σύστημα βρέθηκε στο χείλος του γκρεμού, προκαλώντας τη μεγαλύτερη μεταπολεμικά ύφεση στην παγκόσμια οικονομία. Κυβερνήσεις και κεντρικές τράπεζες επιστράτευσαν κάθε μέσο που είχαν στη διάθεσή τους, προκειμένου να σώσουν τις τράπεζες και να αποφύγουν την κατάρρευση των οικονομιών.

Πέντε χρόνια πέρασαν, και η παγκόσμια οικονομία δεν λείει να επιστρέψει σε σταθερή τροχιά ανάπτυξης. Η ευρωζώνη βρίσκεται για 7ο συνεχόμενο τρίμηνο σε ύφεση, η οποία μάλιστα τους τελευταίους μήνες δείχνει να μεταδίδεται από τον Νότο προς τον Βορρά. Η οικονομία της Ολλανδίας βρίσκεται σε ύφεση από το περασμένο καλοκαίρι και δύο από τις τέσσερις μεγαλύτερες τράπεζες έχουν ήδη καταρρεύσει, παρότι υπουργός Οικονομικών της χώρας είναι ο Γερούν Ντάισελμπλουμ, ο πρόεδρος του Eurogroup. Η ύφεση στην Ευρώπη επηρεάζει αρνητικά και τις άλλες μεγάλες οικονομίες του πλανήτη, από τη Βρετανία μέχρι την Ιαπωνία και από τις ΗΠΑ μέχρι την Κίνα. Η τελευταία, μάλιστα, δέχεται και το μεγαλύτερο πλήγμα. Εχοντας εξελιχθεί σε «εργοστάσιο» του πλανήτη, η κινεζική οικονομία πλήττεται άμεσα από την πτώση της κατανάλωσης στην Ευρώπη. Οι απολύσεις στην Ευρώπη πλήττουν τις κινεζικές εξαγωγές, προκαλώντας... απολύσεις στην Κίνα.

Στην υπηρεσία των πολυεθνικών

Οι κυβερνήσεις θα μπορούσαν να στηρίξουν τις οικονομίες αυξάνοντας τις δημόσιες δαπάνες. Θα μπορούσαν να επιβάλουν υψηλότερους φόρους στους πλούσιους ή στις επιχειρήσεις με μεγάλα κέρδη. Αυτές όμως μειώνουν διαρκώς τους φόρους για να... κα-

Η παγκόσμια οικονομία βυθίζεται όλο και περισσότερο στην κρίση

λοπιάσουν τους πλούσιους και τις πολυεθνικές. Θα μπορούσαν να τυπώσουν χρήμα για να χρηματοδοτήσουν τις δημόσιες δαπάνες. Αλλά αυτό το έχουν αναλάβει οι κεντρικές τράπεζες, ο θεματοφύλακας της σταθερότητας του παγκόσμιου χρηματοοικονομικού συστήματος. Και οι κεντρικές τράπεζες προσφέρουν αφειδώς ρευστότητα για να κρατήσουν στη ζωή πολυεθνικούς κολοσσούς-ζόμπι, αλλά όχι για να χρηματοδοτηθεί η δημόσια υγεία, παιδεία ή ένας οργανισμός όπως η ΕΡΤ.

Καταλήγουν έτσι οι κυβερνήσεις να εξαρτώνται από τις αγορές για δανεικά και άρα να ασκούν την πολιτική που αυτές επιβάλλουν. Την πολιτική που γεννά τις ανισότητες και τροφοδοτεί την κρίση. Πλέον, οι κυβερνήσεις δείχνουν ανήμπορες να αντιμετωπίσουν την ύφεση. Και οι κεντρικές τράπεζες έχουν τυπώσει τόσο πολύ χρήμα, ώστε σε αυτές τις συνθήκες τα μεγαλύτερα χρηματιστήρια

να βρίσκονται στα υψηλότερα επίπεδα της ιστορίας τους.

Οι αγορές χάνουν την εμπιστοσύνη τους στους χειρισμούς κυβερνήσεων και κεντρικών τραπεζών. Η παγκόσμια οικονομία βυθίζεται όλο και περισσότερο σε μια κρίση που θα μπορούσε πολύ απλά να αντιμετωπιστεί, αρκεί οι οικονομίες να λειτουργούσαν διαφορετικά. Η κρίση δεν υπάρχει επειδή συνέβη κάποια φυσική καταστροφή ή ένας πολυετής πόλεμος. Υπάρχει επειδή οι οικονομίες οργανώνονται και λειτουργούν με λάθος τρόπο. Εχοντας θέσει στο επίκεντρο τη διαρκή αύξηση του κεφαλαίου οδηγούν σε αδιέξοδο όπως το σημερινό. Η τεράστια οικολογική κρίση στην οποία οδηγεί τον πλανήτη η ανθρωπότητα, είναι μια κρίση που από ένα σημείο και μετά δεν θα μπορεί να αντιμετωπιστεί. Και αυτό το σημείο πλησιάζει όλο και πιο γρήγορα.

«Κόμμα Καταθετών» vs «Κόμμα Δανειοληπτών»;

Πώς οι εκ διαμέτρου αντίθετες ανησυχίες επηρεάζουν την επιλογή στην κάλπη

«Οι καταθέσεις μου», «Το σπίτι μου». Οι Έλληνες ξανά χωρισμένοι στα δύο, αλλά αυτή τη φορά μέσα σε ένα ιδιόμορφο πολιτικό και οικονομικό πλαίσιο: οι μισοί καταθέτες και οι άλλοι μισοί δανειολήπτες. Η... «προπατορική κόντρα» του πλούσιου και του φτωχού περνάει σήμερα μέσα από τα γκισέ των τραπεζών. Το αν αυτή θα ενταθεί ή θα βρεθεί τρόπος να καταλαγιάσει είναι -όπως πάντα- ζήτημα πολιτικής βούλησης.

Οι καταθέσεις είχαν πιάσει «πάτο» τον Ιούνιο του 2012, όταν πραγματοποιήθηκε η δεύτερη εκλογική αναμέτρηση της χρονιάς εκείνης που ανέδειξε την τρικομματική κυβέρνηση. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος, οι καταθέσεις των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων στις ελληνικές τράπεζες είχαν περιοριστεί στα 150,5 δισ. ευρώ. Σύμφωνα

με τα πιο πρόσφατα στοιχεία της ΤτΕ, οι καταθέσεις τον Φεβρουάριο του 2013 «σκαρφάλωσαν» στα 163,9 δισ. ευρώ.

Με απλά λόγια, οι καταθέτες έδειξαν εμπιστοσύνη στα πρόσωπα των Σαμαρά, Βενιζέλου, Κουβέλη και επέστρεψαν είτε από το εξωτερικό είτε από τα... στρώματα των κρεβατιών τους ποσά ύψους 13,4 δισ. ευρώ. Σχεδόν όσα είχαν «σηκώσει» κατά τους μήνες των δύο εκλογικών αναμετρήσεων του 2012, δηλαδή τον Μάιο και τον Ιούνιο...

Ποιοι τους ψηφίζουν;

Από παλιότερη έρευνα της εταιρείας Focus Bari προέκυπτε ότι το 56% των νοικοκυριών έχει καταθέσεις στις τράπεζες. Το σύνολο των νοικοκυριών στη χώρα είναι περί τα 3,4 εκατομμύρια, οπότε, αναλογικά, 1,7 εκατ. νοικοκυριά έχουν καταθέσεις. Αν ανατρέξουμε στα αποτελέσμα-

τα των εκλογών του Ιουνίου του 2012 θα δούμε ότι το άθροισμα των ποσοστών των τριών κομμάτων της συγκυβέρνησης ήταν περίπου 48%...

Από τη «συμπεριφορά» των καταθετών, δηλαδή τις αντιδράσεις τους πριν και μετά τις εκλογικές αναμετρήσεις, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι σαφώς επηρεάζονται από τις απειλές περί «συστημικού κινδύνου», δηλαδή του «κινδύνου» να χάσουν τα λεφτά τους (ή μέρος αυτών) είτε από άτακτη χρεοκοπία της χώρας και κατάρρευση των τραπεζών, είτε από επιστροφή στη δραχμή.

Πρώτη κατοικία στο σφυρί

Από την άλλη πλευρά, τα άλλα μισά νοικοκυριά επιβαρύνονται με δάνεια. Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΤτΕ, τον Φεβρουάριο του 2013 οι οφειλές ανέρχονταν στα 104,9 δισ. ευρώ, εκ των

οποίων τα 73,6 δισ. αντιστοιχούσαν σε στεγαστικά δάνεια, τα 29,6 δισ. σε καταναλωτικά και το 1,6 δισ. ευρώ σε διάφορα άλλα.

Στο τέλος του 2012, σχεδόν στα μισά από τα παραπάνω δάνεια οι καθυστερήσεις στην αποπληρωμή ξεπερνούσαν τους τρεις μήνες.

Με τις εκατοντάδες χιλιάδες διαταγές πληρωμής κατά δανειοληπτών που έχουν συγκεντρώσει οι τράπεζες στα χέρια τους την τελευταία τριετία, η παύση του μέτρου της αναστολής των πλειστηριασμών θα οδηγήσει δεκάδες χιλιάδες σπίτια συμπολιτών μας στο «σφυρί». Ανάμεσα σε αυτά και η «πρώτη κατοικία».

Η συγκεκριμένη πολιτική επιλογή θα αποτελέσει ακόμη μία βραδυφλεγής βόμβα στα θεμέλια της ελληνικής κοινωνίας. Και γι' αυτό, το πιο συνετό θα ήταν να παραταθεί η αναστολή διενέργειας πλειστηριασμών...

Ο ΟΠΑΠ, το «success story» και οι κερδοσκόποι

Την ώρα που γράφονταν οι ακόλουθες γραμμές και ενώ η υπόθεση του «ξαφνικού θανάτου» της ΕΡΤ εξακολουθούσε να κυριαρχεί στην ελληνική και διεθνή επικαιρότητα, ένα άλλο «σίριαλ», αυτό της ιδιωτικοποίησης του ΟΠΑΠ, απειλούσε να... αναθεωρήσει την «τύχη» του πρώτου επεισοδίου του περιβόητου ελληνικού «success story».

Παρά το γεγονός ότι η ιδιωτικοποίηση αυτή πέρασε... επιτυχώς από τη διαδικασία του διαγωνισμού πριν από μερικές εβδομάδες, αργά χθες βράδυ στο καζίνο διαπλοκής οικονομίας και πολιτικής παιζόταν ακόμα το αποτέλεσμα...

Κυβερνητικοί κύκλοι παραδέχονταν μάλιστα ότι τα γεγονότα στο επίπεδο του διαγωνισμού για τον ΟΠΑΠ, θα μπορούσαν να συμπαράσφουρουν τις εξελίξεις για την ΕΡΤ και πιθανώς να δημιουργήσουν συμβάντα σε κυβερνητικό επίπεδο.

Σε κάθε περίπτωση, πάντως, τα τελευταία 24ωρα, ανεξάρτητα από την «τύχη» του διαγωνισμού ιδιωτικοποίησης του ΟΠΑΠ, το ελληνικό «success story» (ιδιωτικοποιήσεων, δημοσιονομικών πλεονασμάτων κ.λπ.) που είχε αρχίσει να τροφοδοτεί τις διεθνείς αγορές με προσδοκίες επιτυχίας του μνημονιακού πειράματος, φαίνεται να ξεφτίζει με μεγάλη ταχύτητα.

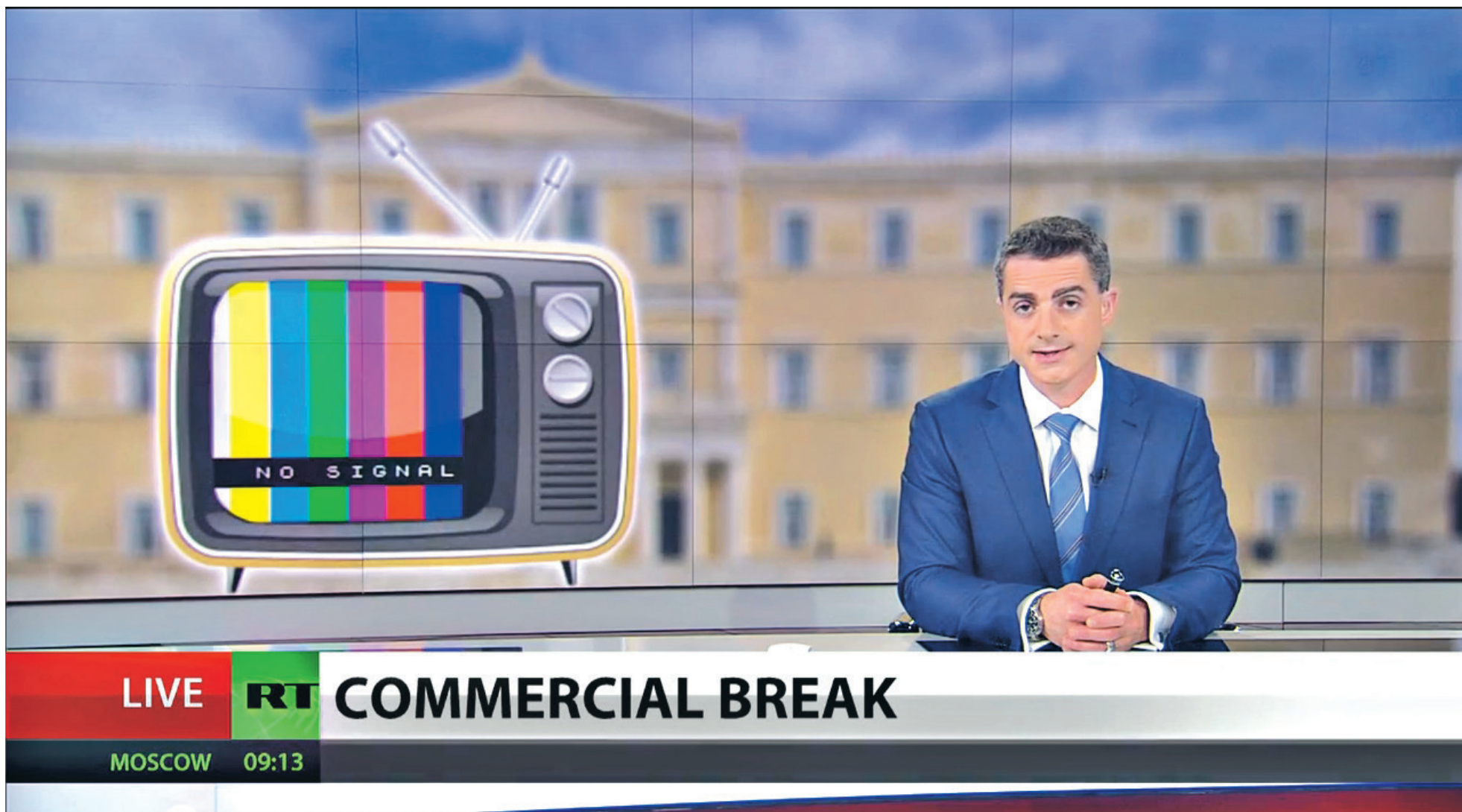
Η αποτυχία της τρικομματικής κυβέρνησης να δρομολογήσει μετά τον ΟΠΑΠ την ιδιωτικοποίηση της ΔΕΠΑ και της ΔΕΣΦΑ, η πρωτοφανής κίνηση «ξαφνικού θανάτου» σε έναν από τους ελάχιστους πλεονασματικούς οργανισμούς του Δημοσίου, την ΕΡΤ, και η πολιτική αποσταθεροποίηση που τροφοδοτείται σχεδόν από κάθε «κίνηση» της κυβέρνησης έχει αρχίσει να ακυρώνει τις προσδοκίες των κερδοσκοπικών funds για την άνοδο των ελληνικών ομολόγων.

Η σημασία της εξέλιξης αυτής είναι ιδιαίτερα σημαντική, καθώς από την τάση πτώσης των spreads των ελληνικών ομολόγων είχε εξαρτηθεί η φημολογούμενη επίσπευση μιας μερικής επιστροφής του ελληνικού Δημοσίου στις αγορές για νέο δανεισμό.

Η... επιστροφή αυτή είχε ανακοινωθεί και δημοσίως τόσο από τον πρωθυπουργό όσο και από τον υπ. Οικονομικών ότι θα μπορούσε να γίνει στα μέσα του 2014.

Οι πλέον αισιόδοξοι έβλεπαν ότι αν η βελτίωση της εμπιστοσύνης των αγορών κεφαλαίου απέναντι στα ελληνικά ομόλογα συνεχισθεί, θα μπορούσαν να αποτολμηθούν κάποιες μικρές δοκιμαστικές εκδόσεις ακόμα και πριν από το τέλος του έτους, μόλις θα μπορούσε να βεβαιωθεί η επίτευξη πρωτογενών πλεονασμάτων.

Ολα όσα έχουν μεσολαβήσει τις τελευταίες δέκα ημέρες ξηλώνουν με πρωτοφανή ταχύτητα και... σταθερότητα τα τελευταία στοιχεία του περιβόητου ελληνικού «success story». Και στην εξέλιξη αυτή είναι αμφισβητήσιμο το αν η συμμετοχή ιδιωτών στις 3 από τις 4 ανακεφαλαιοποιήσεις των ελληνικών συστημικών τραπεζών μπορεί να λειτουργήσει αντίστροφα.

Πραξικόπημα έξω από το Ραδιομέγαρο της ΕΡΤ

Οι σύγχρονες δικτατορίες πραγματοποιούνται όχι με τανκς αλλά με ιδιωτικούς σταθμούς που καταλαμβάνουν τις εγκαταστάσεις της κρατικής ραδιοτηλεόρασης, αξιοποιώντας τις δυνάμεις του αυταρχικού μηχανισμού τους

Το ημερολόγιο έγραφε 11 Απριλίου 2002 όταν ισχυρές δυνάμεις της αστυνομίας της Βενεζουέλας κινήθηκαν προς το Ραδιομέγαρο του Καρακάς. Σε λίγη ώρα η κρατική τηλεόραση είχε σταματήσει να εκπέμπει αφήνοντας στα ιδιωτικά κανάλια το μονοπώλιο της ενημέρωσης.

Εάν υπήρχε μια ανώτατη σχολή πραξικοπηματιών (όπως λόγου χάρη η Σχολή της Νότιας Αμερικής, στην οποία οι ΗΠΑ έχουν εκπαιδεύσει ορισμένους από τους πλέον αιμοσταγείς δικτάτορες του 20ού αιώνα), οι επίδοχοι ανατροπείς της δημοκρατίας στη Βενεζουέλα θα είχαν κοπεί στις εξετάσεις.

Γιατί το «εγχειρίδιο του καλού πραξικοπηματία» που χρησιμοποιούνταν μέχρι τότε προέβλεπε ένα εντελώς διαφορετικό σχέδιο δράσης για τον έλεγχο της ενημέρωσης: ο στρατός (και όχι η αστυνομία) καταλαμβάνει το Ραδιομέγαρο και τις κεραιές αναμετάδοσης και αρχίζουν να αναμεταδίδουν τα μηνύματά τους φροντίζοντας παράλληλα να πνίξουν στο αίμα κάθε δημοσιογραφική φωνή που θα τολμούσε να τους αμφισβητήσει.

Η συγκεκριμένη τεχνική είχε δοκιμαστεί με τεράστια επιτυχία για σχεδόν μισό αιώνα σε σειρά πραξικοπημάτων που είχε οργανώσει η CIA και μυστικές υπηρεσίες άλλων

χωρών. Ξεκινώντας από την ανατροπή του Μοσάντεκ στο Ιράν το 1953 και συνεχίζοντας στη Γουατεμάλα ένα χρόνο αργότερα, οι πραξικοπηματίες δεν είχαν λόγο να παρεκκλίνουν ούτε κατ'ελάχιστο από μια δοκιμασμένη και άκρως επιτυχημένη συνταγή.

Κι όμως, οι επίδοχοι πραξικοπηματίες της Βενεζουέλας το 2002 δεν είχαν κάνει λάθος. Η απόφασή τους να χρησιμοποιήσουν την αστυνομία αντί των ενόπλων δυνάμεων και να κλείσουν την κρατική τηλεόραση, αντί των ιδιωτικών σταθμών, αποτελεί έκτοτε το νέο εγχειρίδιο κάθε δικτάτορα που σέβεται τον εαυτό του. Τι είχε μεσολαβήσει όμως από τη δικτατορία του '53 στο Ιράν μέχρι το πραξικόπημα της Βενεζουέλας, σχεδόν μισό αιώνα αργότερα, που δικαιολογούσε αυτή την αλλαγή;

Ο νεοφιλελεύθερος άνεμος που έπνεε σε όλο τον πλανήτη από τα τέλη της δεκαετίας του '70 άλλαξε ριζικά τον ρόλο του στρατού, της αστυνομίας αλλά και των ΜΜΕ. Οι νέες οικονομικές ελίτ, που είχαν υπό τον έλεγχό τους τα δίκτυα ενημέρωσης, δεν χρειαζόταν να κατεβάζουν άρματα μάχης στους δρόμους για να επιβάλουν την κυριαρχία τους. Το πρότυπό τους δεν ήταν πλέον το ολοκληρωτικό «1984» του Οργουελ αλλά ο «Γενναίος Νέος Κόσμος» του Χάξλεϊ, στον οποίο οι πολίτες

δεν θέλουν να επαναστατήσουν για τα συμφέροντά τους. Ακόμη όμως και όταν κινδύνευαν να χάσουν τον έλεγχο, λόγω κοινωνικών εκρήξεων, ήξεραν ότι μπορούσαν να στηρίζονται στις δυνάμεις καταστολής του αυταρχικού κρατικού μηχανισμού, ο οποίος πάντα γιγαντώνεται προκειμένου να μπορέσει να επιβιώσει το νεοφιλελεύθερο οικονομικό μοντέλο.

Αν όμως οι οικονομικές ελίτ ελέγχουν τα ιδιωτικά μέσα ενημέρωσης, το μόνο που θα μπορούσε να τους χαλάσει την επιβολή των σύγχρονων πραξικοπημάτων ήταν η δημό-

Το μιντιακό πραξικόπημα του 2002 στη Βενεζουέλα επαναλαμβάνεται σαν φάρσα με θύμα την κρατική τηλεόραση

σια τηλεόραση. Όταν ο Τόνι Μπλερ προωθούσε τον πόλεμο του Ιράκ και καταπατούσε στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα με πρόσχημα τον πόλεμο κατά της διεθνούς τρομοκρατίας, είχε στο πλευρό του τον βαρόνο των ΜΜΕ, Ρούμπερτ Μέρντοχ, αλλά αντιμετώπιζε συνεχείς τριβές από την κρατική ραδιοτηλεόραση του

BBC. Στην περίπτωση της Βενεζουέλας η κατάσταση έφτασε στα άκρα, καθώς το πραξικόπημα κυριολεκτικά οργανώθηκε από ιδιοκτήτες και διευθυντές μέσω ενημέρωσης.

Ακόμη και στην Ελλάδα όμως η κρατική ραδιοτηλεόραση αποτέλεσε σε ορισμένες περιπτώσεις αγκάθι στα σχέδια των καθεστώτων του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ. Η άρνησή της να ακολουθήσει τις ναζιστικού τύπου εντολές για τη διαπρόμπευση των ιεροδούλων οροθετικών αλλά και η αμφισβήτηση της εξουσίας του υπουργείου Δημόσιας Τάξης, όταν αποκαλύφθηκε ότι πραγματοποιούνται βασανιστήρια σε συμπολίτες μας που μάχονται τον φασισμό, δεν θα μπορούσε να περάσουν ατιμώρητες.

Δεν είναι φυσικά τυχαίο ότι σχεδόν σε όλες τις χώρες απ'όπου περνά το ΔΝΤ, σε συνεργασία με αυταρχικά καθεστώτα, επιχειρεί πάντα να πετσοκόψει τη δύναμη των κρατικών μέσων ενημέρωσης.

Το πραξικόπημα, λοιπόν, στη Βενεζουέλα το 2002 δεν ήταν ένα ατυχές περιστατικό. Ήταν και αυτό εικόνα από το μέλλον.

Υπάρχει όμως μια μικρή λεπτομέρεια: εκείνο το πραξικόπημα των εργολάβων των ΜΜΕ και των παπαγάλων τους απέτυχε γιατί ο κόσμος κατέβηκε στους δρόμους προασπίζοντας τη δημοκρατία.

Δείτε

The Revolution Will Not Be Televised (2003)

Ντοκιμαντέρ για τον ρόλο των ιδιωτικών ΜΜΕ στην προσπάθεια ανατροπής του Ούγκο Τσάβες το 2002.

Διαβάστε

Overthrow: America's Century of Regime Change

Το βιβλίο του βραβευμένου δημοσιογράφου των «New York Times», Stephen Kinzer, με την παραδοσιακή συνταγή των πραξικοπημάτων που οργάνωνε η CIA σε ολόκληρο τον πλανήτη.

«Κονταίνει» ο Ερντογάν

Βαθύτατα διχασμένη βγαίνει η Τουρκία από το τσουνάμι των διαδηλώσεων, ενώ η οικονομία της «λαχανιάζει»

Οι αλυσιδωτές, αντικυβερνητικές διαδηλώσεις σε δεκάδες τουρκικές πόλεις κατέλαβαν εξ απορόπτου ακόμη και τους πρωταγωνιστές τους. Μέχρι προ δύο εβδομάδων ο Ταγίπ Ερντογάν, ο ηγέτης που άλλαξε την Τουρκία όσο κανείς άλλος μετά τον Κεμάλ Ατατούρκ, πρόβαλλε ως απόλυτος κυρίαρχος στην πολιτική σκηνή. Έχοντας κερδίσει δύο δημοψηφίσματα και τρεις βουλευτικές εκλογές -τις τελευταίες με ποσοστό 50%- , κατάφερε να θέσει υπό τον έλεγχο του το «βαθύ κράτος» των Κεμαλιστών, τους «πασάδες» του στρατού και τους δικαστικούς. Μ' αυτά και μ' αυτά, θεωρούσε ορθό να μην τον οδηγούσε στην προεδρία το 2014, αφού προηγουμένως θα είχε εγκαθιδρύσει ένα αυστηρά προεδρικό σύστημα μέσα από μια συνταγματική αναθεώρηση.

Νά, όμως, που ό,τι δεν μπορούσε καν να ονειρευτεί η αναξίπιστη, κεμαλική αντιπολίτευση του Ρεπουμπλικανικού Λαϊκού Κόμματος (CHP), το κατάφερε μέσα σε δύο εβδομάδες το πλήθος των ανώνυμων, κυρίως νέων και μέχρι χθες απολίτικων ανθρώπων, που κατέκλυσε την πλατεία Ταξίμ στην Κωνσταντινούπολη και άλλα αστικά κέντρα.

Μαζικό κίνημα

Αυτό που ξεκίνησε σαν μια περιορισμένη, περιβαλλοντική διαμαρτυρία λίγων εκατοντάδων ακτιβιστών εναντίον του σχεδίου «ανάπλασης» του πάρκου Γκεζί, εξελίχθηκε, μετά την πρώτη, βάνουση επέμβαση της αστυνομίας, σε μαζικό κίνημα αντίστασης εναντίον του κρατικού αυταρχισμού και του έρποντος εξισλαμισμού της τουρκικής κοινωνίας από το κυβερνών Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (AKP).

Ο βασικός κορμός αυτού του κινήματος ήταν η μεσαία τάξη των πόλεων, που αισθάνεται ότι ο κοσμικός τρόπος ζωής της τελεί υπό ολοένα και περισσότερο ασφυκτική πολιορκία των ισλαμιστών. Πλάι σ' αυτούς, βρέθηκε το μορφωμένο «πρεκαριάτο», η νεολαία της επισφαλούς απασχόλησης, που έδωσε τον τόνο στα πρόσφατα κινήματα διαμαρτυρίας της Δύσης, από τους Αγανακτισμένους του ευρωπαϊκού Νότου μέχρι το Occupy Wall Street της Νέας Υόρκης. Οι οργανώσεις της

Στην πλατεία Ταξίμ, με τη μάσκα του Γκάι Φοκς

σοσιαλιστικής, κομμουνιστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς πρωτοστάτησαν στην κατάληψη της πλατείας Ταξίμ και στην αντιμετώπιση της αστυνομικής βίας. Τέλος, το κίνημα απέκτησε μεγαλύτερη εμβέλεια με τη συμμετοχή των μειονοτικών, κυρίως των Αλεβιτών και των Κούρδων, που αντιπροσωπεύουν από κοινού περίπου το 30% του πληθυσμού. Αποτελεί πραγματικό «επίτευγμα» του Ερντογάν, το γεγονός ότι κατάφερε να ενώσει εναντίον του, στην πλατεία Ταξίμ, τους Κούρδους του PKK που κρατούν τα πορτρέτα του Αμπντούλα Οτσαλάν, με τους πιο σκληρούς διώκτες τους -

τους κεμαλικούς του CHP!

Το τελευταίο τετράμηρο, ο Ερντογάν προσπάθησε να σβήσει την πυρκαγιά με την τακτική του μαστίγιου και του καρότου: Την περασμένη Τρίτη έβαλε την αστυνομία να «ανακαταλάβει» την πλατεία Ταξίμ διά πυρός και σιδήρου, την Τετάρτη έριξε στο τραπέζι την πρόταση του δημοψηφίσματος για το επίμαχο πάρκο και την Πέμπτη είπε ότι αναστέλλονται οι εργασίες για την «ανάπλασή του» εν αναμονή δικαστικών αποφάσεων. Στο μεταξύ, επιχειρεί να συσπειρώσει τη λαϊκή βάση του AKP με αντισυγκεντρώσεις οπαδών του, αυτό το Σαββατοκύριακο, σε Αγκυρά και

Αποτελεί πραγματικό «επίτευγμα» του Ερντογάν το γεγονός ότι κατάφερε να ενώσει εναντίον του, στην πλατεία Ταξίμ, τους Κούρδους του PKK, που κρατούν τα πορτρέτα του Αμπντούλα Οτσαλάν, με τους πιο σκληρούς διώκτες τους - τους κεμαλικούς του CHP!

Κωνσταντινούπολη.

Πλην συγκλονιστικού απορόπτου, ο Ερντογάν θα καταφέρει να περάσει αυτόν τον δύσκολο κάβο. Με τη σημαντική εξαίρεση των μειονοτικών πληθυσμών, το κίνημα δεν έχει καταφέρει, ακόμη, να διεμβολήσει τα εργατικά, λαϊκά στρώματα,

όπου η υπεροπλία του AKP διατηρείται, έστω κι αν είναι ευάλωτη. Η χούντα του Εβρέν, τη δεκαετία του '80, αποκεφάλισε την πολιτική και συνδικαλιστική Αριστερά, ενώ η οικονομική καταστροφή του 2001 -αποτέλεσμα των προγραμμάτων «σταθεροποίησης» του ΔΝΤ

και εν πολλοίς παρόμοια με αυτό που ζούμε σήμερα στην Ελλάδα- είχε ως αποτέλεσμα τη μαζική μετατόπιση της εργατικής βάσης από τους κεμαλικούς στους νεοϊσλαμιστές. Η οικονομική αναζωογόνηση που ήρθε στα 11 χρόνια εξουσίας του AKP και τα, έστω περιορισμένα, βήματα εκδημοκρατισμού που αυτό προώθησε, του χάρισαν ένα σοβαρό πολιτικό κεφάλαιο, που δεν έχει ακόμη απαξιωθεί.

Ωστόσο, ο Ερντογάν θα βγει αρκετά «χαμηλωμένος» από αυτή την κρίση. Ο ξεροκέφαλος απολυταρχισμός του, που ζημιώνει καίρια τη διεθνή εικόνα της Τουρκίας και δυσκολεύει την ευρωπαϊκή προοπτική της, προκαλεί αντιδράσεις και από τμήματα των τουρκικών ελίτ, ακόμη και στο εσωτερικό του AKP. Πολλοί θεωρούν ότι το όνειρο του Ερντογάν να γίνει πρόεδρος «σοουλτάνος», ένα είδος Τούρκου Πούτιν, έχει κιόλας καεί. Η κεμαλική και η αριστερή αντιπολίτευση βγαίνουν από αυτή την αναμέτρηση με αυξημένη αυτοπεποίθηση, ενώ μεγάλες μάζες νέων ανθρώπων ριζοσπαστικοποιήθηκαν μέσα σε δύο εβδομάδες, κάτι που μάλλον δεν θα γινόταν ούτε σε πολλά χρόνια ήσυχου κοινοβουλευτισμού.

Στο μεταξύ, η τουρκική οικονομία λαχανιάζει και πολλοί εκτιμούν ότι όπου να 'ναι θα σκάσει η φούσκα της αγοράς ακινήτων, προκαλώντας μια κρίση συγκρίσιμη με εκείνη του 2001. Όταν η εξέγερση των φοιτητών και της κοσμικής μεσαίας τάξης συναντηθεί με την πιο βραδυφλεγή, αλλά και πιο επικίνδυνη αφύπνιση των εργατών, τότε η δεκαετής ηγεμονία του νεο-οθωμανισμού θα αποτελεί παρελθόν και το άστρο του Ερντογάν θα αρχίσει να σβήνει, είτε με βροντώδη πάταγο, είτε με έναν απλό λυγμό.

Τηλεοπτικό «λουκέτο» και στην Τουρκία

Μετά την Ελλάδα ακολουθεί η Τουρκία. Στη γειτονική μας χώρα επιχειρούν να κλείσουν τηλεοπτικούς σταθμούς και να επιβάλλουν σκληρή λογοκρισία. Ούτε εκεί, όμως, τα πράγματα εξελίσσονται καλά για τον «κουμπάρο» Ερντογάν. Την Παρασκευή 13 Ιουνίου, ύστερα από κυβερνητική παρέμβαση, το Ανώτατο Συμβούλιο Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης (το τουρκικό ΕΣΡ) αποφάσισε τη διακοπή εκπομπής του δορυφορικού τηλεοπτικού καναλιού Hayat. Πιο συγκεκριμένα, ζήτησε από τον τουρ-

κικό δορυφόρο TURKSAT satellite να «κατεβάσει» το σήμα του Hayat. Η πρόφαση για το κλείσιμο του καναλιού ήταν κάποιες παρατυπίες στα χαρτιά του καθώς και στην αίτηση αδειοδότησης, τη στιγμή που κανένα κανάλι στην Τουρκία δεν έχει άδεια εκπομπής (κάτι μας θυμίζει αυτό...). Η πραγματική αιτία, ωστόσο, ήταν ότι το αγωνιστικό, ανεξάρτητο κανάλι Hayat εξέπεμπε σε 24ωρη βάση από την πλατεία Ταξίμ, μεταφέροντας σε όλο τον πλανήτη τη βαρβαρότητα της κυβερνητικής καταστολής, αλ-

λά και την αποφασιστικότητα της αντίστασης του τουρκικού λαού και νεολαίας. Πρέπει να σημειωθεί ότι το συγκεκριμένο κανάλι λειτουργεί από το 2007 με πρωτοβουλία εκατοντάδων συνδικαλιστών, διανοούμενων και δημοσιογράφων. Η συμβολή του έχει υπάρξει καθοριστική για τη μετάδοση των όσων συμβαίνουν τις τελευταίες μέρες στην Ιστανμπούλ. Η παρέμβαση του Ανώτατου Συμβουλίου Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης για να σταματήσει η δορυφορική μετάδοση του Hayat προκάλεσε

τεράστιες αντιδράσεις, οι οποίες είχαν νικηφόρα έκβαση για τη λειτουργία του καναλιού και για την ελεύθερη έκφραση και κάλυψη των γεγονότων. Το εύρος και η ένταση των αντιδράσεων ήταν τέτοια που οδήγησαν την κυβέρνηση Ερντογάν σε υπαναχώρηση. Ετσι, το Ανώτατο Συμβούλιο Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης υποχρεώθηκε να «ξαναδεί» τα χαρτιά του Hayat, τα οποία και βρήκε πλέον εντάξει... Η ζωή (hayat), ο αγώνας και η προσπάθεια για αληθινή ενημέρωση συνεχίζονται.

«**Η** μορφή του τέρατος είναι αποκρουστική. Όταν όμως το πρόσωπο του τέρατος πάψει να μας τρομάζει, τότε πρέπει να φοβόμαστε, γιατί αυτό σημαίνει ότι έχουμε αρχίσει να του μοιάζουμε» έλεγε το 1978 ο Μάνος Χατζιδάκις. Ναι. Αρχίσαμε να του μοιάζουμε. Το καταλάβαμε αυτήν τη φορά όταν η οθόνη της τηλεόρασης ξαφνικά μαύρισε και είδαμε το πρόσωπό μας σαν σε καθρέφτη. Ένα πρόσωπο απορημένο, αποχαυνωμένο, παθητικό, φοβισμένο, σχεδόν αποκρουστικό. Και, ευτυχώς, τρομάξαμε ξανά. Όχι μόνο για την ΕΡΤ, όχι μόνο για τη δημόσια ραδιοτηλεόραση που μας παιδεύει και μας εκπαιδεύει και θέλουν να την κλείσουν, αλλά και για ό,τι μαζί της επιδιώκουν να ενταφιάσουν. Το δημόσιο χαρακτήρα, το δέον, το ουσιαστικό, το πολιτισμένο, το διαχρονικό. Ότι δεν υποκύπτει στο βωμό του τέρατος.

Οι κυβερνητικοί υπάλληλοι αναγνωρίζουν μόνο ακροαματικότητα-θεαματικότητα, κέρδη και υποχέρια. Ο πολιτισμός τους είναι περιττός και δυνάμει επικίνδυνος. Τα μουσικά σύνολα, οι ορχήστρες, οι χορωδίες, οι συμπαραγωγές στον κινηματογράφο, τα ντοκιμαντέρ εκπαιδεύουν τους ανθρώπους στη σκέψη, στην ομορφιά, στην ανθρωπιά, στην ελευθερία. Σε ό,τι δηλαδή απειλεί την κυριαρχία τους.

Το αρχείο, δε, της ΕΡΤ, το οποίο αποτελεί περίπου το 70% του οπτικοακουστικού αρχείου της Ελλάδας, κρατά τη μνήμη ζωντανή, γεγονός που τους απειλεί επίσης.

Είναι πλέον σε όλους φανερό. Έχουν το δικό τους πολιτισμό κι έχουμε το δικό μας. Κι ο πολιτισμός της ΕΡΤ μάς ανήκει. Εμείς τον παραγάγαμε, εμείς τον στηρίζουμε, εμείς τον εξαπλώνουμε.

Οι οθόνες γίνηκαν καθρέφτες. Ας δει ο καθένας τον εαυτό του κι ας πάρει θέση. Με το τέρας ή με την ομορφιά.

Οι καλλιτέχνες παίρνουν θέση:

Μαρίζα Κωχ (ερμηνεύτρια)

Σε όσους λένε ότι η ΕΡΤ δεν ήταν όπως ακριβώς θα τη θέλαμε, απαντώ πως ήταν η τελευταία μπουκιά που είχαμε. Δεν ήταν αυτό που ονειρευτήκαμε γιατί δεν της επέτρεψαν να γίνει. Ωστόσο, ήταν η τελευταία ανάσα οξυγόνου.

Κάτια Γέρου (ηθοποιός)

Το κλείσιμο της ΕΡΤ πλήττει τη μνήμη μας, διότι αυτά που έχει διασώσει η δημόσια ραδιοφωνία και τηλεόραση είναι αυτά που μας κάνουν περήφανους για τη χώρα που ζούμε. Αντίθετα, αυτά που ζούμε τώρα μας προξενούν ντροπή για τη χώρα που ζού-

Η οθόνη βουλιάζει τρόικα και Σαμαρά

«Ανακοίνωσε η κυβέρνηση το κλείσιμο της ΕΡΤ, αντί η ΕΡΤ να ανακοινώσει το κλείσιμο της κυβέρνησης...» λέει ένας από τους καλλιτέχνες στην «Α.Γ.»

με. Χτυπιέται, λοιπόν, ένας χώρος μνήμης. Το επιχείρημα ότι η ΕΡΤ δεν ήταν αυτό ακριβώς που θα θέλαμε, βρίσκει σε τοίχο, διότι ούτε τα νοσοκομεία είναι αυτά που θέλουμε, ούτε τα πανεπιστήμια. Θα τα πάψουμε;

Γιάννης Αγγελάκας (συνθέτης, ερμηνευτής)

Ανεχόμαστε πολλά. Γίνονται εγκλήματα και παρακολουθούμε να μας εξαφανίζουν. Ετσι, όμως, μας περιμένουν ακόμη πιο μαύρες ώρες.

Η παρουσία του κόσμου που διαδηλώνει αυτές τις ώρες στην ΕΡΤ θα είναι σημαντική αν υπάρχει και την άλλη εβδομάδα. Δεν έχει νόημα να εκτονώνμαστε, αλλά να αλλάξουμε την απόφαση. Χρειάζεται άλλη σκέψη και ωριμότητα για να έχουμε μια χώρα ελεύθερη και δημοκρατική.

Στάθης Δρογώσης (συνθέτης, ερμηνευτής)

Η ΕΡΤ είναι ένας τεράστιος οργανισμός με δύο Ορχήστρες (Εθνική Συμφωνική

Ορχήστρα, Ορχήστρα Σύγχρονης Μουσικής), με χορωδία, με το Τρίτο Πρόγραμμα, με, με, με... Το κλείσιμο αυτών των φορέων με μια πράξη νομοθετικού περιεχομένου έχει να κάνει με τη δημοκρατία στη χώρα μας. Ένας πρωθυπουργός αποφασίζει να μας αφήσει φτωχότερους σε πολιτιστικό επίπεδο.

Παντελής Θαλασσινός (συνθέτης, ερμηνευτής)

Μα εδώ κλείσανε τις βιβλιοθήκες (γύρω στις 50), και στην ΕΡΤ θα κολλήσουν; «Μήπως πάλι φταις κι εσύ;»

Χρήστος Θηβαίος (συνθέτης, ερμηνευτής)

Σε μια τέτοια κοινωνία θα ζήσουν τα παιδιά μας, με τέτοιες φασιστικές αποβγήκαν και απαιτούν ακόμα και τώρα μια τέτοια Ελλάδα. Είναι ένας ζωντανός πολιτισμός η ΕΡΤ, το αρχείο, οι αναμεταδόσεις...

Ο ζωντανός πολιτισμός μιας χώρας είναι η καταγραφή της νέας Ελλάδας, όχι τα

μάρμαρα του Παρθενώνα. Τα τανκς μπήκανε στη Λιλιπούπολη.

Φοίβος Δεληβοριάς (συνθέτης, ερμηνευτής)

Διεφθαρμένη και αδιαφανής η ΕΡΤ; «Πονάει χέρι, κόβει χέρι», λοιπόν. Ούτε λόγος για το ότι τα μεγάλα σκάνδαλα τα οργάνωσαν, τα γεύτηκαν (και έφυγαν εγκαίρως) οι δικοί τους άνθρωποι.

Ενώ τώρα θα πληρώσουν μόνο οι εργαζόμενοι, η μνήμη και ο πολιτιστικός μέσος όρος μας. Όπως σε όλα. Success story, όχι αστεία. Κάτι μου λέει πως οι διευθυντές της «νέας, διαφανούς, μη κρατικής» τηλεόρασης θα είναι οι ίδιοι που κατέστρεψαν την κρατική. Νιώθω αληθινή ντροπή -και κυρίως για όσους θα αρθρογραφήσουν, λέγοντας πως όσοι είναι αντίθετοι στο σε μια μέρα γκρέμισμα της ΕΡΤ είναι λαϊκιστές. Εντάξει, ευτυχώς άνθρωποι σαν τον Κεδίκογλου, τον Φαήλο, τον Σαμαρά που το αποφάσισαν είναι τρομεροί

πολέμιοι του λαϊκισμού από τα γεννοφάσκια τους. Καλό τους success. Αλίμονό μας.

Νατάσσα Μποφίλιου (ερμηνεύτρια)

«Ο μόνος δρόμος είναι αντίσταση και πάλη».

Χάρης Βαρθακούρης (συνθέτης, τραγουδιστής)

Ανακοίνωσε η κυβέρνηση το κλείσιμο της ΕΡΤ, αντί η ΕΡΤ να ανακοινώσει το κλείσιμο της κυβέρνησης...

Βασίλης Βασιλικός (συγγραφέας)

Αψυχολόγητος, ανιστόρητος, πραξικοπηματικός τριτοκοσμικού τύπου, ο τρόπος που ανακοινώθηκε η κοπή του ομφάλιου λώρου της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης.

Στη μάχη δημόσιου και ιδιωτικού, σημειώσατε προσωρινά 0-1. Αλλά η αρχαία κρυπτεία ποτέ δεν μπόρεσε να νικήσει την Εκκλησία του Δήμου. Το δημόσιο συμφέρον ήταν πάντα ανώτερο του ιδιωτικού και γι' αυτό: «Non pasaran»!

Δήμητρα Γαλάνη (ερμηνεύτρια, συνθέτρια)

Πιστεύω ότι η χούντα που ζει αυτή τη στιγμή η Ελλάδα είναι χειρότερη κατά πολύ από τα σκύβαλα της επταετίας. Μιλάμε για το πιο χυδαίο και σκοτεινό πρόσωπο που θα μπορούσε να έχει αυτή τη στιγμή η χώρα. Ευτυχώς πέφτουν οι μάσκες. Είμαστε σε πόλεμο.

Όσο για το κομμάτι της πολιτιστικής μας κληρονομιάς που κρύβεται στην ΕΡΤ, από εκεί μάθαμε να ακούμε την ελληνική γλώσσα, μάθαμε θέατρο, μουσική. Όλες αυτές οι νοσηρές φιγούρες χωρίς μνήμη, το μεταλλωμένο είδος που προσπαθεί να κυβερνήσει την υφήλιο, δεν καταλαβαίνει από τέτοια πράγματα. Έχει παραδοθεί ο πολιτισμός μας, η γλώσσα μας στις μοσχαροκεφαλές.

Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος (σκηνοθέτης)

Η ΕΡΤ σε όλες τις εποχές και με όλα τα λάθη των κυβερνήσεων που θέλουν να ελέγχουν το κρατικό μέσο, έχει κάνει σημαντικά πράγματα. Εκτός από τη μαγική εποχή του Μάνου Χατζιδάκι στο Τρίτο Πρόγραμμα, οι Έλληνες σε όλον τον πλανήτη είχαν ένα δίαυλο ενημέρωσης για να τους κρατά σε επαφή με τη χώρα τους. Από την ΕΡΤ ακούγαμε καλό τραγούδι, βλέπαμε καλό θέατρο. Πού αλλού βλέπουμε ντοκιμαντέρ σήμερα; Κι όλο αυτό το τινάζουν στον αέρα. Σε όλα τα επίπεδα του πολιτισμού ζούμε άγριες καταστάσεις και αγριεύουν τα πράγματα μέρα με τη μέρα.

Καριοφυλλία Καραμπέτη (ηθοποιός)

Παρακολουθώ άναυδη τις εξελίξεις. Έχουμε περάσει από πάρα πολλά καθεστώτα, δικτατορίες... Τέτοιου τύπου ενέργειες δεν έχουν συμβεί. Δεν είναι δυνατόν να μην υπάρχει δημόσια τηλεόραση και μάλιστα να παύεται εν ριπή οφθαλμού. Δηλώνω την αμέριστη συμπαράστασή μου στους εργαζόμενους της ΕΡΤ.

Αυτές οι καταστάσεις προοιωνίζονται τα χειρότερα. Θέλω να ελπίζω ότι δεν θα το αφήσουμε. Το ψηφιακό αρχείο της ΕΡΤ είναι τεράστια πολιτιστική κληρονομιά. Είναι τεράστια καταστροφή για την πνευματική ύπαρξη ολόκληρου του λαού μας.

Κώστας Τριπολίτης (στιχουργός)

Προφανώς είναι πραξικοπηματικό χαρακτήρα η πράξη αυτή. Η μεθόδευση η οποία ακολουθήθηκε είναι, το λιγότερο, μαφιόζικη. Στο βάθος αποβλέπουν στο να χαριστούν αυτές οι συχνότητες στους ίδιους ιδιώτες, οι οποίοι λίγο ως πολύ επιτελούν πολύ συνειδητά το ρόλο του εθνικού μαστροπού.

Ο πολιτισμός στο απόσπασμα

Η κίνηση για το κλείσιμο της ΕΡΤ, μιας στέγης για τον πολιτισμό, έρχεται ως συνέχεια στην καταστολή που έχει επιδειχθεί από την κυβέρνηση και σε άλλες περιπτώσεις, όπου εναλλακτικά μέσα διώκονται ή προσπαθούν να φимωθούν. Έρχεται ως συνέχεια στο χτύπημα του Δήμου Αθηναίων και σε χώρους πολιτισμού, ανασύροντας χουντικό νόμο του 1937 από τα συρτάρια τους. Τον Μάρτιο του 2013, δεκάδες χώροι πολιτισμού της Αθήνας λαμβάνουν χαρτιά σφράγισης τους μετά από

τυπικούς ελέγχους της Δημοτικής Αστυνομίας. Το περιθώριο για να αντιδράσουν είναι μηδαμινό (ούτε ένας μήνας). Πρόκειται κυρίως για χώρους μικρής χωρητικότητας, στους οποίους παρουσιάζονταν παραστάσεις λιγότερο «εμπορικές», που αναδείκνυαν σε μεγάλο βαθμό ένα διαφορετικό «πολιτισμό» από αυτόν που κυρίαρχα προβάλλεται από τα περισσότερα ιδιωτικά μίντια. Όλα τα σωματεία του κλάδου (ΣΕΗ, ΠΟΘΑ, ΕΜΚΕΘΙ, ΣΕΧ, ΣΕΧΩΧΟ κ.λπ.) αποφασίζουν κινήσεις και κι-

νητοποιήσεις για την αναστολή των μαζικών σφραγίσεων χώρων πολιτισμού της Αθήνας, καθώς και για την επαναφορά στο προσκήνιο της παντελούς έλλειψης πολιτιστικής πολιτικής που επιδεικνύει η χώρα μας σε αυτές τις δύσκολες στιγμές. Η Ένωση Χώρων Πολιτισμού, που δημιουργείται τις μέρες εκείνες, συνεχίζει τις κινήσεις προς όλους τους αρμόδιους και δηλώνει ότι ο πολιτισμός έχει τη δύναμη να λειτουργήσει ως αντίδοτο στην κοινωνική αποσάθρωση.

«Μαύρο» και στον αθλητισμό

Το «μαύρο» στην ΕΡΤ σημαίνει και «μαύρο» στην προβολή σημαντικών αθλητικών γεγονότων, αλλά και στην προβολή του ελληνικού αθλητισμού και ιδιαιτέρως στην προβολή μη διαδεδομένων αθλημάτων. Αυτός είναι και ο λόγος που άνθρωποι του αθλητικού κινήματος από όλη χώρα, και ιδιαιτέρως οι αθλητές, εξέφρασαν από την πρώτη στιγμή την αντίθεσή τους στο λουκέτο που έβαλε η κυβέρνηση στην κρατική ραδιοφωνία και τηλεόραση.

Η ΕΡΤ είναι παραδοσιακά ο τηλεοπτικός φορέας που προβάλλει στην Ελλάδα τις μεγάλες διεθνείς αθλητικές διοργανώσεις, όπως οι Ολυμπιακοί Αγώνες, τα παγκόσμια και ευρωπαϊκά πρωταθλήματα όλων των αθλημάτων. Το κλείσιμο της κρατικής ραδιοφωνίας και τηλεόρασης θα στερήσει από τους Έλληνες αυτές τις διοργανώσεις, αφού κανένα ιδιωτικό κανάλι δεν μπορεί αλλά και δεν προτίθεται να πληρώσει για τα δικαιώματα και να προβάλει τις διοργανώσεις αυτές στην Ελλάδα βάζοντας τέλος σε μια παράδοση δεκαετιών, με την οποία μεγάλωσαν γενιές Ελλήνων.

Χωρίς τηλεοπτική κάλυψη

Το κλείσιμο της ΕΡΤ αναμένεται να στερήσει άμεσα, αυτό το καλοκαίρι, από τους Έλληνες τηλεθεατές και ακροατές σημαντικές διεθνείς αθλητικές διοργανώσεις όπως: Το παγκόσμιο πρωτάθλημα στίβου που διεξάγεται στη Μόσχα 10-18 Αυγούστου, το παγκόσμιο πρωτάθλημα υγρού στίβου που θα γίνει στη Βαρκελώνη 19 Ιουλίου με 4 Αυγούστου, το παγκόσμιο πρωτάθλημα ποδοσφαίρου κάτω των 20 που διεξάγεται στην Τουρκία από τις 21 Ιουνίου μέχρι τις 13 Ιουλίου με τη συμμετοχή και της Εθνικής Ελλάδας, αλλά και τους Μεσογειακούς Αγώνες που επίσης γίνονται στην Τουρκία (Μερσίνα)

Ο κύριος Στουρνάρας πούλησε κοψοχρονιά τον τρίτο τελικό Ολυμπιακού Παναθηναϊκού στο ΣΚΑΙ. Τυχαίο; Δεν νομίζω!

20-30 Ιουνίου και στο ποδόσφαιρο το Κύπελλο Συνομοσπονδιών που θα γίνει στη Βραζιλία 1-30 Ιουνίου.

Η ΕΡΤ και μόνο αυτή επρόκειτο να προβάλει όλες αυτές τις διοργανώσεις όπως κάνει εδώ και πολλά χρόνια. Το τι θα γίνει με την προβολή τους και αν κάποιοι ιδιώτες θα την αναλάβει είναι άγνωστο, αλλά θεωρείται απίθανο ένα ιδιωτικό κανάλι (τηλεόραση ή ραδιόφωνο) να σηκώσει το βάρος της προβολής τέτοιων διοργανώσεων και επειδή δεν μπορεί να αντεπεξέλθει οικονομικά αλλά και επειδή δεν έχει το προσωπικό και την υποδομή για να ανταποκριθεί σε πλήρη κάλυψη.

Η ΕΡΤ είναι παραδοσιακά ο τηλεοπτικός φορέας που προβάλλει στην Ελλάδα τις μεγάλες διεθνείς αθλητικές διοργανώσεις, όπως οι Ολυμπιακοί Αγώνες, τα παγκόσμια και ευρωπαϊκά πρωταθλήματα όλων των αθλημάτων

Ακόμη και αν επιχειρηθεί να δοθεί κάποια διοργάνωση σε ένα ιδιωτικό κανάλι, όπως έγινε με τον

πρόσφατο τελικό του μπάσκετ Ολυμπιακού - Παναθηναϊκού που δόθηκε από την κυβέρνηση στον ΣΚΑΪ, ο οποίος το μετέδωσε απεργοσπαστικά με δύο άτομα κρυμμένα στα στούντιο του σταθμού, οι ιδιώτες δεν θα μπορέσουν να αντεπεξέλθουν, πράγμα που σημαίνει ότι οι διοργανώσεις αυτές δεν θα προβληθούν τελικά στην Ελλάδα.

Το λουκέτο που μπήκε στην ΕΡΤ, όμως, δίνει ένα ακόμη χαστούκι στον πολύπαθο τα τελευταία έτη ελληνικό αθλητισμό. Μόνο η κρατική τηλεόραση και ραδιοφωνία κάλυπταν μη διαδεδομένα αθλήματα πέραν του ποδοσφαίρου, έδιναν βήμα στους αθλητές και έβγαζαν

ήχο και εικόνα από τα πιο απομακρυσμένα σημεία της ελληνικής επικράτειας.

Το «μαύρο» στην ΕΡΤ σημαίνει μαύρο σε όλα αυτά, αλλά πλήττει σοβαρά και το αθλητικό ρεπορτάζ στη χώρα μας. Ενας μεγάλος αριθμός συναδέλφων αθλητικών συντακτών εργάζεται στην κρατική ραδιοφωνία και τηλεόραση δίνοντας εδώ και χρόνια τη μάχη της ενημέρωσης, ειδικά στις μεγάλες αθλητικές διοργανώσεις.

Για όλους αυτούς τους λόγους, η άμεση επαναλειτουργία της ΕΡΤ καθίσταται σαφές πως είναι υπεραπαραίτητη για τον αθλητισμό και την προβολή του στη χώρα μας.

Γκολ στη φτώχεια και τον αποκλεισμό!

«Όλα όσα γνωρίζω με βεβαιότητα για την ηθική και τις υποχρεώσεις τα οφείλω στο ποδόσφαιρο»

Αλμπέρ Καμί

Μια διαφορετική άποψη για το ποδόσφαιρο «καταθέτει» από το 2006 η παρέα της Εθνικής Αστέρων. Η αρχή έγινε με την καμπάνια «Γκολ στη Φτώχεια», η οποία ξεκίνησε ως πρωτοβουλία του θρυλικού πλέον περιοδικού «Γαλέρα». Το ίδιο το περιοδικό σταμάτησε να εκδίδεται πριν από δύο χρόνια λόγω οικονομικών δυσκολιών. Παρ' όλα αυτά, η Εθνική Αστέρων... στέριωσε και ταξίδεψε σε Κοπεγχάγη, Μελβούρνη, Μιλάνο, Ρίο ντε Ζανέιρο, Παρίσι και Πόλη του Μεξικού συμμετέχοντας στα αντίστοιχα Παγκόσμια Κύπελλα. Σήμερα η Εθνική Αστέρων έχει τη στήριξη της μικρής της «αδελφής», της «Σχεδίας», που αποτελεί το μοναδικό περιοδικό δρόμου στην Ελλάδα το οποίο πωλείται από άπορους και άτομα που προέρχονται από ευπαθείς κοινωνικές ομάδες. Αυτή την εποχή η ομάδα ετοιμάζεται για την 7η συμμετοχή της σε Παγκόσμιο Κύπελλο Αστέρων, το οποίο θα διεξαχθεί από τις 10 έως τις 18 Αυ-

γούστου στο Πόζναν της Πολωνίας. «Το ποδόσφαιρο δεν είναι μόνο παιχνίδι, είναι και κοινωνικό εργαλείο», δηλώνει ο Χρήστος Αλεφάντης, συντονιστής της Εθνικής. Μιλώντας για την ομάδα, είπε στην «Αδέσμευτη Γνώμη»: «Στην αρχή, για την πρώτη μας προπόνηση είχαμε αγοράσει ρούχα "βερεσέ", από τη Θεμιστοκλέους. Συγκεντρωθήκαμε 16 άνθρωποι, άγνωστοι μεταξύ μας. Αλλά με το που πατάς μια μπάλα σε ένα γήπεδο,

όλα αλλάζουν. Τα πρόσωπα των ανθρώπων γίνονται πιο φωτεινά, έρχεσαι πιο κοντά με τον άλλο».

Στη συνέχεια ο Χρήστος θυμάται την προεμίρα της Εθνικής Αστέρων σε Παγκόσμιο Κύπελλο: «Στην πρώτη μας συμμετοχή στο Μουντιάλ, μπορεί να φάγαμε πολλά γκολ, πήραμε όμως το Κύπελλο Ηθους, αναδειχθήκαμε παγκόσμιοι πρωταθλητές fair play. Φέτος στην Πολωνία, φιλοδοξούμε να

φάμε και πάλι πολλά γκολ».

Στην ομάδα δικαίωμα συμμετοχής έχουν πλέον και οι πωλητές της «Σχεδίας», καθώς ούτως ή άλλως η διοργάνωση στήνεται από το Διεθνές Δίκτυο Εφημερίδων του Δρόμου. Ο Χρήστος τονίζει: «Εμείς δεν θέλουμε να δημιουργήσουμε επαγγελματίες ανέργους ποδοσφαιριστές, αλλά να βοηθήσουμε μέσα από το ποδόσφαιρο στην ομαλή ένταξη ή επανένταξή τους στην κοινωνία». Μια βοήθεια βέβαια που χρειάζεται οικονομική στήριξη, καθώς, όπως δηλώνει η ομάδα, προσπαθεί φέτος να βρει χορηγούς για να χρηματοδοτήσει το ταξίδι στην Πολωνία.

Λίγο πριν από την αναχώρησή της για το Πόζναν της Πολωνίας, η Εθνική Αστέρων μάς καλεί το Σάββατο 29 Ιουνίου στην πλατεία Κοτζιά (στο παλιό Δημαρχείο της Αθήνας) στο Τουρνουά Ποδοσφαίρου και Ενημέρωσης της Εθνικής Αστέρων και της καμπάνιας «Γκολ στη Φτώχεια». Εκεί θα έχουμε την ευκαιρία να φτιάξουμε με φίλους ομάδες για να διασκεδάσουμε παίζοντας ποδόσφαιρο και βάζοντας γκολ στη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Θα είμαστε όλοι εκεί.

Του Γιάννη Καλαϊτζή

Το μαύρο ως απόλυτος συμβολισμός

Το μαύρο είναι σκοτάδι. Πυκνό, αδιαπέραστο, βαρύ και καταθλιπτικό. Δεν είναι νύχτα με φεγγάρι, ούτε αστροφεγγιά κι ούτε βαθιά σαν ορυχείο. Είναι ο απόλυτος φόβος. Το εκμηδενισμένο ανθρώπινο ίχνος, η τσακισμένη ανθρώπινη προσπάθεια. Κάτι σχεδόν σαν μοίρα που επιβάλλει ένα πέπλο ανυπαρξίας, πένθος και αδύναμη οδύνη σε ψυχές και μυαλά ανθρώπων. Η επιβολή της απόλυτης βίας, της σιωπής. Το μαύρο δεν έχει αποχρώσεις και δεν έχει χαραμάδες. Δεν είναι μια κλειστή πόρτα, έστω βαριά και μεσαιωνική με τη διαιλεκτική του ξύλου ή του σιδήρου, της ύλης τέλος πάντων, δηλαδή την προοπτική ή τη δυνατότητα της φθοράς και της πτώσης της. Είναι ένας αδυσώπητος συμβολισμός απόλυτης ομοιομορφίας και ερέβους, μιας έλλειψης προοπτικής.

Γι' αυτό κι εκείνο το μαύρο πέπλο που το βράδυ της Τρίτης απλώθηκε σε όλη τη χώρα και όλες τις οθόνες, προκάλεσε βαθιά αγωνία και οργή. Γιατί, αν το μαύρο δεν το αντιμετωπίσεις, εγκαθίσταται εντός σου, είτε κυρίαρχο είτε ως ίζημα που αναδεύεται σε κάθε κίνηση. Γιατί το μαύρο αυτό ήταν ο βαθύτερος και ουσιαστικότερος συμβολισμός μιας ολόκληρης εποχής, αυτής που διανύουμε, στην οποία βουλιάζουμε σταδιακά, χωρίς αποτελεσματικές αντιστάσεις και χωρίς δεδομένη προσδοκία εξόδου και ανατροπής, πέραν των προγραμματικών υποσχέσεων και των ευχών, σε μια εποχή που ο κατακερματισμός μάς έφερε μόνους με τον εαυτό μας όχι σε μια λειτουργία αυτογνωσίας αλλά σε μια πορεία εγκατάλειψης, όπου οι εξεγέρσεις φαντάζουν οι μόνες λύσεις αλλά ανέφικτες, μεταφερμένες σε ένα αόριστο μέλλον που δεν πιστεύουν πολλοί, όπου η ανατροπή θεωρείται η αυτα-

πάτη και η ουτοπία των οραματιστών και η μικρή οθόνη η μόνη απτή πραγματικότητα. Θυμάμαι τη γιαγιά μου στα πρώτα χρόνια της

τηλεόρασης, που καθόταν στην οθόνη και πίστευε πως όλα μεταδίδει συμβαίνουν στην πραγματικότητα, κι έτσι, αν ντάλα Αύγουστο

έβρεχε στην οθόνη, μας φώναζε να πάρουμε ομπρέλα γιατί βρέχει έξω. Μήπως με αυτό τον τρόπο δεν σχετιζόμαστε όλοι πλέον κατά βάθος με τη μικρή οθόνη; Και πιστεύουμε ως μόνη πραγματικότητα αυτή που δείχνει; Και αίφνης η οθόνη βγάζει μαύρο. Η πραγματικότητα χάνει τα χρώματα, τις αποχρώσεις και τις γοητευτικές της παραπλανήσεις. Βγαίνει όπως είναι. Και τρίζει ο καναπές και η ύπαρξή μας.

Βλέπεις αίφνης εμπρός σου, ως ομοιοπαθητική, αυτό που έχεις εντός σου, όπως είναι. Και φόβος πάνω στο φόβο, κάποια στιγμή ο φόβος σβήνει και σε βγάζει βιαίως έξω. Δεν θέλεις πίσω στο σπίτι ούτε το ντέρμπι των «αιωνίων». Δεν προεκτείνεις τη ζωή σου στα διλήμματα της οθόνης αλλά στη δική σου υπαρξιακή και οριακή σύγκρουση. Μια περιγραφή από κάποιο γνωστό παρελθόν; Ή από ένα προσδοκώμενο μέλλον; Πάντως, σε κάθε περίπτωση, η οθόνη της ζωής μας προβάλλει τα προσεχώς.

Μπουμέλα: Να σταματήσουμε αυτή την τρέλα

Ο πρόεδρος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Δημοσιογράφων (IFJ) **Τζιμ Μπουμέλα** βρέθηκε από την πρώτη στιγμή στο πλευρό των αγωνιζόμενων δημοσιογράφων, εκφράζοντας την αλληλεγγύη του, όπως και τη συμπαράσταση των 600.000 δημοσιογράφων ανά τον κόσμο που εκπροσωπεί:

«Ο,τι σας συμβαίνει μάς πληγώνει τις καρδιές και μας εξοργίζει, αλλά περισσότερο απ' όλα δυναμώνει την αποφασιστικότητα να παλέψουμε μαζί σας. Το μήνυμα των δημοσιογράφων όλου του κόσμου προς τους πολιτικούς και τα αφεντικά είναι ηχηρό και ξεκάθαρο: Θα σταθούμε χέρι χέρι μαζί σας για να σταματήσουμε αυτή την τρέλα και θα κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να μη συμβεί... Ξέρουμε ότι η μάχη σας δίνεται μέσα σε καθεστώς απίστευτων πιέσεων. Εί-

στε στην πρώτη γραμμή. Αλλά δεν θα πρέπει να έχετε καμία αμφιβολία ότι οι κυβερνήσεις παντού είναι αδύναμες και οι αποτυχημένες λύσεις του νεοφιλελευθερισμού οδηγούν σε μεγαλύτερη αποτυχία. Οι λαοί παντού διαφωνούν στην επιβολή των πολιτικών λιτότητας από τις κυβερνήσεις και αντιτείνουν ότι προτεραιότητα αποτελούν οι αξιοπρεπείς δουλειές. Στέκονται εναντίον των εκμεταλλευτικών εταιρειών, των καταπιεστικών κυβερνήσεων, των εθνικών και διεθνών εκφοβιστών. Γι' αυτό οι λαοί απαιτούν μια εναλλακτική πρόταση. Αυτοί το θέλουν και όλοι μας το θέλουμε: έναν κόσμο διαφορετικό, έναν κόσμο καλύτερο, στον οποίο οι άνθρωποι θα αποτελούν την προτεραιότητα. Αλληλεγγύη!